APOSTOLATSKI CENTAR **"SAV-TVOJ"**

Euharistijski biseri 4

Sv. Bonaventura, naučitelj Crkve

RASPRAVA O PRIPRAVI NA SVETU MISU

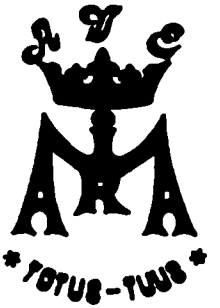

Zdravo Marijo,
Zlatna
Kraljice mira,
prepuna sjaja
Zvijezdo što kroz tminu vodi
život moj.
Sav se danas predajem Tebi,
Krasna,
Majko moja i Majko
Krista Kralja
Da uvijek budem Njegov i uvijek
Sav-Tvoj.

Nakladnički niz: **"Euharistijski biseri" br. 4**

Naslov: **"Rasprava o pripravi na Svetu Misu"**

Naslov izvornika: *Sv. Bonaventura*
"Il trattato della preparazione alla messa"
Rim,1995. god.

Preveo i priredio: p. Miljenko Sušac s.m.m.
misionar montfortanac

Izdavač: Apostolatski centar "SAV TVOJ"
Porečka 62, Zagreb

Priprema i tisak: Apostolatski centar "SAV TVOJ"

Naklada: 1 000 primjeraka

ISBN 953-6471-54-X

Narudžbe na adresu:
Apostolatski centar "SAV TVOJ"
Porečka 62
10 000 Zagreb
Tel/fax: 01/ 23 70 332

EUHARISTIJSKI BISERI

br. 4

RASPRAVA O PRIPRAVI NA SVETU MISU

(Sv. Bonaventura naučitelj Crkve)

Zagreb, 2004.

Predgovor

Apostolatski centar Sav tvoj nastavlja s izdavačkim nizom Euharistijski bisera. Želja nam je hrvatskoj katoličkoj javnosti ponuditi blaga svetačke i pobožne literature koja mogu pomoći vjernicima da dublje shvate i zažive sakrament svete Euharistije i da porastu u osobnoj pobožnosti prema Presvetom Oltarskom Sakramentu.

Gospodin Isus je – kako nas uči Drugi vatikanski koncil – ustanovio euharistijsku žrtvu svoga Tijela i Krvi, da ovijekovječi žrtvu na križu kroz stoljeća, sve dok ne dođe, tako da Crkvi, svojoj ljubljenoj zaručnici povjeri, spomen čin svoje smrti i uskrsnuća, vazmenu gozbu na kojoj se On blaguje, duša napunja milošću i daje nam se zalog buduće slave. Vjernici su pozvani da sudjeluju u tom otajstvu ne kao nijemi svjedoci, nego da kroz obrede razumiju Svetu Misu, pa da svjesno, pobožno i djelatno sudjelujú u tom najvišem činu naše vjere. Vjernici su kao zajednica pozvani prisustvovati cijeloj Misi.

Drugi vatikanski Koncil u pastoralnoj konstituciji o svetoj liturgiji kaže: "Duhovni se život ipak ne sastoji samo od sudjelovanja u svetoj liturgiji. Doista kršćanin, pozvan da moli u zajednici, mora uz to ući i u svoju sobu i moliti Oca u tajnosti, dapače kako nas Apostol uči mora moliti bez prestanka...Veoma se preporučuju pobožne vježbe kršćanskog naroda, ako su usklađene s crkvenim zakonima i propisima, osobito kad se vrše po nalogu Apostolske stolice". (br. 12-13).

Euharistijski kult ne završava sa Svetom Misom, nego u stoljetnoj tradiciji Katoliče Crkve imamo štovanje i pobožnost Presvetom Oltarskom Sakramentu izvan Svete Mise. Ipak valja naglasiti da svaka pobožnost Euharistijskom Isusu je u krajnjoj liniji povezana s njegovim Vazmenim otajstvom jer je Euharistija spomen čin njegove Muke Smrti i Uskrsnuća. Tako da je svaka pobožnost Presvetom Sakramentu usko sjedinjena sa Misnom žrtvom ili jer pripravlja na njeno slavlje ili jer je kao jedan produžetak našeg misnog bogoštovlja.

Isto tako napominjemo da u obnovljenoj liturgiji nakon Drugog Vatikanskog koncila najbolji način priprave za Svetu Misu bio bi razmatranje biblijskih tekstova koji će biti čitani u Misi, pa ipak i ovaj svetački tekst ima svoju draž i može pomoći čitateljima da sa dubljom sviješću i pripravom prisustvuju Svetoj Misi. Do apostolatskog centra Sav Tvoj je slučajno došao tekst Rasprave o pripravi na Svetu Misu na talijanskom jeziku, pa smo ga preveli na hrvatski. Radi se o jednom pastoralnom izdanju. Dao Bog i Majka Božja da ova mala knjižica donese obilje duhovnih plodova u Hrvatskom narodu i potakne mnoge na veću ljubav prema Euharistijskom Isusu.

RASPRAVA O PRIPRAVI NA SVETU MISU

Uvod

Na čast preslavnog i nepodijeljenog Trojstva i najuzvišenijeg među sakramentima, to jest Tijela i Krvi našega Gospodina Isusa Krista, želim opisati način koji će te lagano dovesti do kontemplacije tako velikog otajstva i prikladno te pripraviti da ga primiš. Ne čitaj na brzinu, zaustavljajući se samo na jeci riječi, nego učinkovito utisni značenje onoga što čitaš, zaustavi se i razmatraj u nutrini s ljubavlju svako poglavlje i njegove dijelove, takve kakvi jesu.

1. O ČETVEROSTRUKOM ISPITU SAMOGA SEBE PRIJE SVETE MISE

Prije svega kad kaniš pristupiti stolu nebeske gozbe, po savjetu apostola Pavla, brižno ispitaj *samoga sebe* s kojom vjerom, ljubavlju, nakanom i ciljem pristupaš

1.1. Neka svatko ispita svoju vjeru kojom pristupa oltaru

1. Razmatraj posebno i pažljivo ove četiri stvari. A za početak pazi na vjeru koju trebaš gajiti o istini i naravi ovog Sakramenta. Trebaš čvrsto i bez ikakve sumnje vjerovati, da kao što uči sveta

katolička vjera, u trenutku kad su izrečene Isusove riječi pretvorbe,vidljiva tvar kruha, skoro iskazujući čast svome Stvoritelju, ustupa mjesto, pod svojim prilikama, oživljavajućem Kruhu koji s Neba silazi, po svećeničkoj i sakramentalnoj službi. Materijalni kruh prestaje postojati i u isto vrijeme, na jedan neizreciv i divan način, pod prilikama kruha je prisutno više stvarnosti.

Prvo, prisutno je prečisto Tijelo Kristovo, sveto Tijelo koje je bilo oblikovano po djelovanju Duha Svetoga u krilu slavne Djevice Marije, koje je bilo na križ pribijeno, položeni u grob, proslavljeno u Nebu. Drugo, budući da tijelo ne živi bez krvi, sigurno je tu prisutna i predragocjena Krv koja se prolila na križu za spas svijeta. Treće, budući da ne postoji pravi čovjek bez razumske duše, zbog toga je prisutna i prečista duša Kristova koja u milosti i slavi nadilazi svaku silu, moći i vlast, u kojoj su sva blaga božanske mudrosti. Četvrto, budući da je Krist pravi Bog i pravi čovjek, tu je prisutan i preslavni Bog u svome veličanstvu.

Sve ove četiri stvarnosti, promatrane skupa i pojedinačno su sadržane potpuno i cjelovito pod prilikama kruha i vina, ne manje prisutne u kaležu nego u hostiji, ne manje prisutne u hostiji nego u kaležu, niti se nadomješta u drugome što bi nedostajalo u prvome, nego se nalaze pod obadvije prilike. Otajstvo o kome bi bilo mnogo za kazati. Dosta je vjerovati da je pod obadvije prilike pravi Bog i pravi čovjek, kojemu služe mnogobrojni anđeli a prisutni su sveci.

2. Promatraj kako je lijepo da je Krist prisutan pod obadvije prilike. Prvo jer su kruh i vino najbolja ljudska hrana. Kruh hrani tijelo, a vino prelazi u krv koja je sjedište duše. Drugo, jer je njihovo korištenje primarno i redovito, drži se da su najprirodniji i najmanje smetaju, zbog toga kruh i vino jako dobro označuju čistoću duhovnog osvježenja. Treće, jer odlično označuju Tijelo i Krv Kristovu. Kruh predstavlja njegovo izmučeno i razlomljeno tijelo u Muci, ispečeno plamenom Božje ljubavi u pećnici i na oltaru križa. Vino predstavlja krv, iscijeđenu iz grožđa, to jest iz tijela Kristova od onih koji su ga gazili i pritiskali na presi križa. Četvrto, kruh i vino koje dobijamo iz mnogobrojnih zrna pšenice i grozdova,

čudesno simboliziraju mistično Tijelo Kristovo, Crkvu, koja se sastoji iz brojnih vjernika predodređenih za vječni život.

3. Kada pristupaš oltaru, pazi da ne posrćeš sumnjajući ili da se kao slijepac koji hodi istražujući štapom ne osloniš na prirodne razloge ljudskog razuma, istražujući kako se te stvari mogu dogoditi, po uzoru na Židove iz Isusova vremena ili na učenike koji su se sablaznili i ostavili ga. Podloži se Bogu, i podloži svoj razum vjeri koja je potvrđena tolikim svjedočanstvima. Uistinu kako bi mogli sumnjati u ovaj sakrament, kada znaš da ga je ustanovio Isus, da su o njemu propovijedali apostoli, da su mnogi sveti oci o njemu pisali, svečano ga proslavljali, sastavljali vjerodostojne obrede, kad je potvrđen tolikom čudesima, skoro kao vidljivim dokazima? Oduzmi Crkvi ovaj sakrament, i na svijetu bi ostala samo zabluda i nevjernost, kršćanski narod bi postao skoro kao krdo svinja, raspršen i predan idolopoklonstvu, kao što se vidi kod nevjernika. Sveta Euharistija podržava Crkvu, jača vjeru, po njoj cvjeta kršćanska religija i bogoštovlje; zbog toga Krist reče: *Ja sam s vama do svršetka svijeta.*

4. Promatraj zatim kako je priličilo da se Krist dade na tako prikriven način. Koju bi vrijednost imala tvoja vjera da ti se Isus vidljivo ukaže? Sigurno bi mu se klanjao, ali prisilno. Kako bi tjelesne oči mogle izdržati tako veliku slavu? Koji bi nerazumnik mogao kazati da će jesti živo ljudsko meso i piti prirodnu ljudsku krv? Neka prestane svaka sumnja, jer kao što je jedanput u djevičanskom krilu bilo prikriveno Božanstvo, i Sin Božji se vidljivo pokazao svijetu utjelovljen kao pravi čovjek, tako i proslavljena ljudska narav sjedinjena s Božanstvom, ostaje prikrivena pod prilikama kruha i vina, kako bi se prilagodila nama smrtnicima?

1.2. Neka se svako ispita o nakani i raspoloženju s kojim pristupa oltaru

5. Trebaš istražiti s kojom nakanom i kojim raspoloženjem pristupaš svetom oltaru. Zato pokreni i ispitaj savjest, da nema kojeg zla u duhu, ili koje mrlje vani na tijelu koji bi mogli uvrijediti Onoga koji je svetac nad svecima. S tim ciljem ulazeći u nutrinu zlobe tvoga duha promatraj koliko si zla učinio od svoga djetinjstva, koliko si dobra propustio, kako je kratak život a nepredvidljiv trenutak smrti, kako je sklizak i opasan put sadašnjeg vremena.

Iznad svega pogledaj da li si od svoje posljednje ispovjedi – Bog nedao – učinio koji smrtni grijeh ili nakanio sagriješiti, zbog kojih je tvoja siromašna duša mrtva, otkinuta od Kristova korijena i Crkve, jer Kruh života i nebeska hrana ne donosi životnu energiju niti hranu udovima koji su otkinuti i mrtvi. To potvrđuje i Pismo: *Mudrost ne ulazi u dušu koja griješi niti boravi u tijelu koje je rob grijeha.* Oni koji su takvi primaju sakrament, ali ne predmet sakramenta, to jest Kristovu milost i jedinstvo njegove ljubavi, oni ustima primaju sakrament ali on ne oživljava njihov duh, silazi u utrobu ali ne prodire u razum.

Progutaju ga kao bezumnici bez da ih u njima samima dodirne, ne oživljava im dušu, niti ih sebi pridružuje niti u sebe ucjepljuje, nego naprotiv sam Krist ražalošćen s gađenjem one koji su u ovakvom stanju odbacuje kao lešove koji se raspadaju da ih pojedu divlje životinje i ptice nebeske, budući da se ta duša žalosno predala đavlu po grijehu i Krist je predaje đavlu da je muči kako je pisano za Judu: *Čim je uzeo zalogaj u njega uđe đavao.* Zato ako si u tako žalosnom stanju teškoga grijeha ne umišljaj da se možeš približiti oltaru ni zbog bilo kakvog razloga bez potrebnog pokajanja, nakane da se popraviš, nakon što si se ispovjedio jer teško je pasti u ruke Boga živoga.

6. Ali jao, koliko svećenika i vjernika danas su bijedni i ne brinu se za svoje spasenje, jedu Tijelo Kristovo na oltaru kao da je životinjsko meso, zaokruženi i zaraženi odvratnostima o kojima se ne može niti govoriti, ne mogu držim dodirnuti i poljubiti zaraženim

rukama i zaprljanim usnama Sina Božjega i Djevice Marije. Uistinu kad bi Bog prihvaćao njihovu žrtvu sam bi postao, kad bi to bilo moguće, lašcem i sudrugom grešnicima. Još i više, što je gore, neki od njih u ovo vrijeme su se tako izopačili i postali ludi te vjeruju (najnesretniji među nesretnicima), da su njihove zloće i nečistoće grijeha, koje svakodnevno čine i ponavljaju okajane samim činom svakodnevnog slavljenja Svete Mise i pričešću, bez da se ispovjede i čine pokoru. Oni nisu svećenici i vjernici nego svetogrdnici, nisu kršćani nego heretici. Uistinu kad bi imali pravu vjeru ili bi se bojali griješiti, ili bi prestali pričešćivati se.

7. Treba paziti ne samo na nečistoću duše nego i tijela. Pazi da se ne približiš oltaru ako nisi čist. I ne govorim toliko o svojevoljnom kaljanju tijela bludom koja je smrtna, nego i o noćnoj i slučajnoj nečistoći koja prijeći slavljenje Svete Mise ako nema velike potrebe ili traženja onih koji na to imaju pravo. U ovom slučaju ako se nisi izložio grijehu požudom ili proždrljivošću, te sjećanja i prljave slike nisu jako okaljale tvoju dušu, mislim da bi se mogao približiti oltaru, ako netko nema bolje prosudbe, pogotovu ako te privlači obavljanje neke posebne pobožnosti, blagdana ili neka druga slična prigoda.

Trebaš koliko ti je moguće i ruke sačuvati čistima, kao i sve druge tvoje udove. Zbog toga ti savjetujem da se paziš više od svih drugih ljudi, u svako doba pogotovu kada se pripravljaš za Misu, od svakog ružnog i nečistog dodira, što bi bio grijeh, nego i od neprilika i prljavštine. Saberi se potpuno tako da te ništa drugo ne rastresa, ni misao ni čin. Valja paziti i na čistoću oltara i svetog posuđa jer treba brižno postupati sa svakom čašću s Onim kojega časte anđeli i arkanđeli.

1.3. Neka svatko ispita s kojom ljubavlju i željom pristupa oltaru

8. Kao treću stvar ispitaj samoga sebe s kojom ljubavlju i željom se približavaš oltaru. Uistinu ne samo smrtni grijesi nego i laki koje umnažaš zbog lijenosti, olakosti i rastresenosti, iako ne usmrćuju dušu, čine čovjeka mlakim, lijenim, namrgođenim, nespremnim i

nepodobnim za Misu, izuzev ako spomenuta prašina i slama nisu odletjele dahom Duha Svetoga ili uništene raspaljenim srcem i dubokom poniznošću srca koje promatra svoju bijedu. Pazi, dakle, da se ne približiš oltaru mlak, lijen i rastresen jer bi tako nedostojno primio Krista, ako se brižno, pažljivo i sabrano
ne pripraviš.[1] Zbog toga apostol Pavao u jedanaestom poglavlju prve poslanice Korinćanima kaže:
On jede svoju osudu, i objašnjavajući jasnije dodaje: *Zbog toga su mnogi među vama slabi,* i to zbog nedostatka vjeri, *i bolesni,* to jest ranjeni smrtnim grijehom, *a toliki spavaju,* zbog obamrlosti i slabosti.

9. "O kako su teške – piše sv.Beda – i kako brojne muke koje me ožalošćuju! Pristupiti nedostojno je užasna osuda, ne pristupiti zbog nemara i nebrige je grijeh dostojan gnušanja" (*Comentarius,* PL 119, 339.). Uistinu kad je neki svećenik bez smrtnoga grijeha, s dobrom nakanom i nema nikakvu opravdanu prepreku propusti slaviti Misu ne zbog poštovanja nego zbog nebrige, tada koliko je do njega lišava Presveto Trojstvo časti i slave, anđele radosti, grešnike oproštenja, pravednike pomoći u milosti, duše u Čistilištu olakšanja i oprosta, Kristovu Crkvu duhovnog dobra, sebe samoga duhovnog lijeka protiv svojih slabosti svakodnevnih grijeha. Jer kako kaže sv.Ambrozije "ako svaki puta kad se izlijeva Kristova Krv, ona se prolijeva za oproštenje grijeha, ja je trebam svaki puta primiti da bi uvijek bili oprošteni moji grijesi, ja koji uvijek griješim, trebam trajno uzimati i lijek".

Isto tako lišava sebe svih dobara koja proizlaze iz svete pričesti, a to su: otpuštenje lakih grijeha, mrtvljenje strasti, prosvjetljenje duha, nutarnja snaga, sjedinjenje s Kristom i njegovim mistični Tijelom Crkvom, jačanje kreposti, jakost protiv đavla, sigurnost vjere, uzvišenost nade, poticaj ljubavi, rast pobožnosti i anđeoski život.

---

[1] U našem izdanju *Pobožnost Presvetom Oltarskom sakramentu* možete naći razne molitve svetaca priprave i zahvale za svetu pričest. A u dodatku ovog izdanja možete pronaći razne prigodne molitve.

Zatim ne vrši uzvišenu i časnu službu koju je preuzeo pred Bogom; usprkos što je pisano: *Proklet tko nemarno obavlja djela Božja* (Jer 48, 10). A da ne kažemo da vrijeđa Krista i krši njegovu zapovijed da se slavi ovaj sakrament, iako sam Isus prijeti: *Ako ne budete jeli tijelo Sina čovječijega nećete imati života u sebi*...(Iv 6,54). Takav svećenik obija popudbinu na svom putu, izlaže se smrtnoj opasnosti, jer ako se ne hrani Tijelom Kristovim koje podržava život, postaje kao suhi ud do kojega više ne dopire hrana.Na kraju, ukoliko je do njega, zakida božansko čašćenje i dužno klanjanje Stvoritelju kao onaj koji je nezahvalan za Božja dobročinstva. Zbog toga u knjizi Brojeva piše: *Ako je netko čist* – to jest nije u smrtnom grijehu – *i nije na putovanju* – ili na bilo koji drugi način spriječen, pa ipak – *ne slavi Pashu neka se iskorijeni iz naroda budući da nije u svoje vrijeme prinio žrtvu Bogu* (Br 9,13). Dakle, koliko više možeš, sa svom brigom, s djelotvornom ljubavlju, u pokajanju i gorljivoj pobožnosti odagnaj od sebe svaku obamrlost i lijenost da ne bi bio kriv što si odbio darove tolikih milosti.

10. Ako želiš ražariti ljubav pažljivo razmatraj ove dvije stvari: prva, plamen beskrajne ljubavi u kojoj je najviše dobro, Isus sam, podnio za tebe bijednog crva, tako bolnu sramotu križa; drugo, plemenitost, slast i uzvišenost hrane i pića njegova Presvetoga Tijela i Predragocjene krvi. Razmatraj o njegovoj preblaženoj smrti, istražujući njene uzroke. Glavni uzrok je naša potreba otkupljenja. Svaki zakon, onoga koji uvrijedi kraljevsko veličanstvo, sudi na smrt. I mi bi bili osuđeni na smrt, kako to zahtijeva priroda naših grijeha, ali se Bog smilovao ljudskoj bijedi, poštedio nas je smrti i providio da podmiri tako veliki dug. Dopustio je našim precima da ubijaju životinje kao žrtve okajnice. Trebalo je svaki puta kada se sagriješi prikazati žrtvu. Te stvari su bile samo slika i sjena, dok Krist, glava ljudskoga roda, nije poslan, živa Žrtva bez grijeha, obdarena razumom koja se iz ljubavi prema svim ljudima prikazala na smrt kao otkupnina za našu smrt.

Nije trebalo da On više puta umre. Umirući jedanput zadovoljio je za sve buduće grijehe. Bilo je dovoljno da On umirući jedanput ostavi nama ovu hostiju, svoje Tijelo, da bi je mi na otajstven način

svaki dan prikazivali Bogu Ocu kao spomen čin, kao okajnicu za našu smrt kojoj smo svakodnevno zbog grijeha podložni. Svaki dan se obnavlja ovaj prinos – kaže sv. Augustin – iako je Krist trpio samo jedanput, jer svakodnevno griješimo. Bez grijeha ljudska slabost, nažalost ne zna živjeti, a jer svaki dan padamo On se svaki dan na mističan način za nas žrtvuje.

Zbog toga sve što se čini za vrijeme Svete Mise, svaki obred i ures predstavlja Muku Kristovu zbog toga je u Svetoj Misi više od svega neophodno potrebno sjećanje na smrt Kristovu, a to i sam Isus kaže: *Ovo činite meni na spomen* (Lk 22, 19). Apostol Pavao piše Korinćanima: *Svaki puta kad jedete od ovoga kruha i pijete iz kaleža Gospodnjega, naviještate njegovu smrt dok on ne dođe* (1 Kor 11, 26) – to jest do suda. Ti kada pristupaš oltaru kaži:

11. Molitva: Nebeski Oče evo sjećajući se smrti tvoga Jedinorođenoga Sina našega Gospodina Isusa Krista prikazujem ti ovu žrtvu koju je On sam već jedanput tebi prikazao za spas cijeloga svijeta. Prikazujem ti na oltaru tvoga Veličanstva živu žrtvu, koju si ti s toliko samilosti podigao na oltar Križa kako bi bila žrtvovana za nas. Sjeti se Isusova svetog krvavog znoja koji je padao na zemlju kao kaplje krvi. Pogleda na njegovo djevičansko tijelo okrutno izbičevano, izudarano pljuskama, natečeno od modrica, pokriveno pljuvačkom, natopljeno krvlju, izbodeno trnjem, probodeno čavlima i kopljem. Pogledaj na samilost tvoga Sina koja ga je pobijedila i nagnala da na sebi kuša i izmjeri grijeh cijeloga svijeta na tezulji križa. Neka te to potakne Oče da budeš milosrdan s nama bijednicima. Pogledaj ne na naše grijehe nego na lice tvoga Pomazanika. Prikazujemo ti naše prošnje ali se ne oslanjamo na naše zasluge nego na tvoju beskrajnu ljubav.

12. Zatim, dragi čitatelju, ako se želiš ražariti ljubavlju promatraj najukusnije jelo, Presveto Tijelo i vidi kako je dobro i ugodno da njegov duh boravi u nama, kako prikladno i korisno jelo nam je pripravio Nebeski Otac. Razumno stvorenje je bilo stvoreno sposobno sudjelovati u Božjoj dobroti te tako prispjeti u vječno blaženstvo, bez nje sam po sebi čovjek teži ništavnosti i vječnoj smrti. Zbog toga čovjek treba trajno oživljavati ovu svoju

sposobnost prikladnom hranom koja će je učiniti dionikom kreposti i božanske milosti. Govorim o ishrani jer kao što tijelo životinje s hranom jača, goji se, dobiva životnu toplinu i živahnost, i kao što anđeli u nebeskoj domovini piju u punini na izvoru vječnoga i živoga svjetla, i nasićuju se u obilju kuće Božje, tako je Vječna Mudrost providila hranu razumskoj duši ljudi – koje je otkupila uz tako visoku cijenu te milošću učinila velikima i sličnima anđelima Božjim – kruh kojim se hrane anđeli i ljudi bez kojega ni jedni ni drugi ne mogu živjeti, i sve to na način prikladan nama, slabim smrtnicima.

Nama je nemoguće u ovom smrtnom tijelu kušati svu snagu ovog Kruha života u svoj njegovoj naravi, to jest Božanstvu, zato nam je darovana hrana u prikladnijem obliku da je možemo jesti, a taj je kruh i vino u prirodnom stanju koji okrepljuju. I kao što Bog hrani anđele, te žive duhove, nestvorenom Riječi, tako je naumio hraniti i smrtne ljude Utjelovljenom Riječju u sakramentu kao što je pisano: *Čovjek je jeo kruh anđeoski*, i ; *Ja sam kruh koji je s Neba sišao* (Iv 6,51).

13. Pazi i na ovo. Kao što se Bog brine o svim životinjama i pripravlja im prikladnu hranu tako se brine da nahrani i plemenito Tijelo Kristovo, Crkvu kojoj je Krist Sin Božji glava. Crkva može primiti život i snagu samo od svoje Glave tako da svi njeni udovi, to jest pravednici, usko sjedinjeni međusobno s Kristom glavom, hrane se njegovim Duhom i ljubavlju po ovom sakramentu jedinstva i mira. Zato, kao što tijelo nema života ako se ne hrani prikladno, tako i razumska duša nema duhovni život bez ovog duhovnog jela koje joj odgovara.

Zbog toga je Krist rekao: *Tko mene jede živjet će po meni* (Iv 6,58). Ali postoji jedna razlika između tjelesnog i duhovnog hranjenja, u prvom pojedena hrana mijenja svoju bit u organizam onoga tko jede i hrani ga; u drugom slučaju tko jede ucijepljen je u Krista i sjedinjuje se s ljubavlju Kristova duha. Zbog toga je bilo rečeno sv.Augustinu: "Neću se ja preobraziti u tebe, nego ti u mene", to jest postati ćeš moja slika dobrote i svetosti, kao što vatra upriličuje sebi željezo.

1. 4. Neka svatko ispita samoga sebe i s kojom nakanom pristupa oltaru

14. Četvrto i posljednje, ispitaj zašto i zbog čega pristupaš oltaru. Ovdje obrati pažnju najprije:
na čistu ljubav i svetu želju, zatim na potrebnu nakanu i odluku. Prvo promatraj što želiš, pogledaj da se ne približavaš oltaru zbog škrtosti, straha, ljudskog obzira, hvalisavosti, navike, ili kakve druge svjetske samodopadnosti ili interesa kao što u ova vremena mnogi zloupotrebljavaju na svoju propast ono što im je dano za spasenje.

Ajme, ajme, Gospodine Bože, koliki danas pristupaju oltaru, svetoj službi i božanskim otajstvima željni ne Kruha nebeskoga, nego zemaljskoga, ne Duha nego koristi, ne Božje časti nego svojih ambicija, ne spasenja duša nego gomilanja novaca, ne služenja Kristu u svetim otajstvima srcem i čistom dušom, nego uživanja, bogatstva, oholosti i uživanja u Kristovoj baštini i milostinji naroda, ne više da zadobiju dostojanstvo u Crkvi nego ga kradu svađama i novcem, ne pozvani od Boga nego potaknuti od đavla.

15. Ti, dakle, o Božji čovječe usmjeri svoje zavjete i želje prema Bogu i promatraj koji osjećaji i čežnje te trebaju prožimati kada slaviš sveta otajstva. Neka te potiču ovi plemeniti motivi:

- Svijest i kajanje za grijehe nadajući se očišćenju od svakoga grijeha po žrtvenoj Hostiji.
- Naslućivanje i promatranje tvoje slabosti jer zazivaš Krista kao liječnika koji te liječi od svakoga zla.
- Želja da te Krist koji sve može oslobodi od nekog tereta koji te tišti, od nekog progonstva ili protivljenja.
- Želja za kojom milošću, ili dobivanjem nekog duhovnog dobra od Onoga kojemu Otac ništa ne može uskratiti.
- Zahvala za sva materijalna i duhovna dobročinstva koja su darovana tebi ili drugima jer ne možemo ništa prikazati Bogu za sve što nam je dao osim uzeti kalež spasenja i prikazati mu žrtvu hvale, to jest Isusa Krista.

- Ljubav i samilost prema bližnjemu, budući da za spasenje živih i pokoj mrtvih ništa nije tako učinkovito kao Krv Kristova prolivena za oproštenje grijeha.
- Slavljenje Boga i svetaca, budući da nemamo ništa čime bismo im iskazali dužnu hvalu osim prikazati i sakramentalno žrtvovati Krista Bogu Ocu.
- Ljubav i čežnja za Bogom s prošnjom da te usko sjedini sa sobom po ovoj duhovnoj hrani.
- Žeđ i želja da se umnoži milost jer ovaj sakrament sadrži izvor svake milosti i svetosti, sadrži autora spasenja, Isusa Krista, zato se i zove Euharistija, to jest zahvala. Drugi sakramenti su samo potoci koji nas posvećuju.
- Goruća čežnja kojom iz sveg srca želiš biti očišćen snagom ove preobilne ljubavi i najukusnije hrane, očišćen od svake mrlje duha i tijela, te pogotovu od svih opasnosti i napasti i sjediniti se nerazdvojivo s Kristom Spasiteljem te biti sačuvan u njegovoj ljubavi. Zbog toga je Krist u Ivanovom evanđelju govorio: *Oče htio bih da oni koje si mi dao budu gdje sam i ja, zajedno samnom da promatraju slavu koju si mi dao, da budu jedno kao što smo mi jedno, ja u njim i ti u meni, da budu potpuno jedno.* (Iv 15, 22. 25).

16. Drugo, pazi u duhu na potrebnu nakanu i odluku. Trebaš paziti na tri stvari kada slaviš Misu, to jest da se klanjaš Bogu, obnavljaš spomen čin Smrti Isusove i želiš pomoći cijeloj Crkvi. Pazi da imaš nakanu klanjati se Bogu bogoštovljem. Samo Bogu se tako klanjamo, tako čast iskazujemo Stvoritelju zbog podložnosti koju mu trebamo iskazivati. Pozvani smo prikazati mu ne samo naša dobra, nego i nas same, a kad bi trebalo biti spremni i umrijeti u zahvalu za njegova dobročinstva i beskrajno dobro koje nam je iskazao i to raskajana srca i ponizna tijela klanjajući se svom ljubavlju pred njegovom Uzvišenošću u našim činima i navikama, gestama i znakovima, časteći ga darovima i žrtvom, polažući u njega svaku našu nadu i želju kao u zadnji cilj zbog kojega je sve stvoreno.

Iščekujemo od njega svaku zaslugu i nagradu za naša dobra djela, kao i kaznu za naše pogreške po odluci njegove pravednosti. Svecima pak iskazujemo štovanje koje nije ni kult ni klanjanje, nego molitva i zazivanje da budu naši zagovornici kod Boga. Svako poštovanje koje njima iskazujemo iskazujemo ga zbog Boga s kojim su oni povezani.

17. Boga moramo beskrajno ljubiti, častiti i bojati ga se. Trebamo ga se bojati promatrajući njegovu svemogućnost i pravdu, može nas s punim pravom osuditi ili spasiti. Iz ovoga sinovskog straha rađaju se: kajanje za grijehe, sram, uzdasi, suze, udaranje u prsa, prošnje, postovi, mrtvljenja, pokore, hodočašća i slično. Boga zatim trebamo vrhunski častiti promatrajući njegovu mudrost i uzvišenost. Ovo čašćenje rađa: poštovanjem, poklonom, naklonima, klečanjem, padanjem ničice, molitvom, očišćenjem, posvetom, čišćenjem svetog posuđa, uređivanjem i ukrašavanjem svetih mjesta, slavljima, svečanim prosvjetljenjima, psalmim,. himnima i drugim sličnim stvarima. Na kraju Boga trebamo ljubiti bez mjere promatrajući njegovu dobrotu i milosrđe. Iz te ljubavi proizlaze zahvale, slava, himni, blagoslivljanje, sveti zavjeti, kađenja i slične stvari.

18. Sudjelujući na Svetoj Misi trebaš željeti da Božje ime bude sveto u nama, da ga slavimo mi i cijeli svijet svetošću života, da se na zemlji poveća bogoštovlje i čast Božja, da cijeli svijet spozna da smo mi istinski klanjatelji jedinoga Boga, Spasitelja Isusa Krista.

19. Još trebaš biti svjestan da obavljaš spomen čin Muke Kristove kao što smo već napomenuli. Trebaš željeti biti na korist cijeloj Crkvi te moliti Boga za Papu, kardinale, biskupe, učitelje, ravnatelje, svećenike, monahe, redovnike i redovnice, samostane i sve one koji služe Kristu. Trebaš moliti i za kraljeve, upravitelje, zapovjednike, djevice, siročad, zatvorenike, ožalošćene, slabe. bolesne i za cijeli Božji narod. Moliti valja i za pogne, šizmatike i heretike da se obrate pravome Bogu i sjedine s Kristovom Crkvom. Trebaš moliti i za posebne nakane, to jest za drage rođake, članove tvoje obitelji, prijatelje, pobožne osobe, one koji su ti se preporučili i nadaju se tvojim molitvama, a na poseban način moraš molit za

sebe samoga. I ako nekoga od navedenih isključiš iz molitve[2] kako ne bi imao koristi od tolikog blaga, pogotovu ako to činiš iz mržnje ili zlopamćenja smrtno griješiš slaveći sveta otajstva s mržnjom u srcu.

2. O POKAJANJU, NEPOSREDNOJ PRIPRAVI I SLAVLJENJU SVETE MISE

1. Nakon ovih pobožnih vježbi i nakon što je razmatranje ražarilo tvoje srce izbaci iz sebe svoje grijehe, prisjećajući se raskajana srca što si učinio u mislima, riječima i djelima te koliko si propustio učiniti dobrih djela koja si trebao i mogao učiniti. I pođi tvom duhovnom liječniku, svećeniku, ispovjedi svoje grijehe ne općenitom i neodređenom optužbom samoga sebe kako neki otvrdla srca čine koji svoje velike grijehe prikrivaju banalnim riječima. Oni govore bez srama i kajanja i to tako da bi se mogli javno ispovjediti te se ne bi zastidjeli ni na trgovima. To nije ispovijed već prijevara i izrugivanje.

Ti naprotiv ako želiš ozdraviti otvori svoje rane i iz dubine srca ispovjedi jasno i otvoreno ono što si učinio nakon posljednje ispovjedi, optuži se ne samo za djela nego i za nevaljane misli kojima si prljao dušu, ne samo za smrtne grijehe nego i lake koji grizu i vrijeđaju savjest. Ispovjedi se kratko i jasno.

2. Nakon što si izmolio pokoru koja će ti biti zadana moli neki od psalama, ako imaš vremena obavi i neku drugu pobožnost. Kada pristupaš oltaru, promatraj Krista kako se upućuje s Križem u smrt, uroni svoje srce u sve što se događalo za vrijeme njegove Muke.

---

[2] Navedene nakane ne moraju biti uvjek izrečene nego je smisao taj da mi slaveći Svetu Misu uključimo u molitvu potrebe Crkve i svjeta. To možemo učiniti na primejer predanjem i posvetom sebe i svojih molitava Isusu Kristu po Mariji pa da ona mjačinski s njima raspolaže na veću slavu Božju i spasenje duša. Pogotovu ne možemo nikoga svojevoljno isključiti iz dobročinstava Svete Mise kako to kaže svetac.

Čitaj i slušaj samo ono što je obredom propisano ne umnažajući svojevoljno druge molitve zbog pobožnosti.

3. Kad se počne moliti Kanonska molitva pretvorbe, saberi svoj duh kako bi izbjegao rastresenostima i pazi na znakove, čine a još više na riječi, a najviše pazi na nakanu. Prvo, jer je tu najdragocjenije Tijelo, drugo jer je prisutna i Kristova tako slavna duša, treće jer je prisutno i beskrajno Božanstvo. U trenutku molitve za žive i mrtve ne trebaš riječima izraziti svoju prošnju nego se u duhu pojedinačno prisjeti nekih najbližih osoba a drugih se prisjeti općenito prikazujući nakanu za sve one za koje si već molio ili si bio odlučio moliti. Kada dođe sam čas pretvorbe uzdigni svoj duh, a ako si svećenik, pazi da duhom slijediš onu nakanu koju je imao Krist na zadnjoj večeri te da činiš ono što uči sveta Majka Crkva. Prije pričesti malo se zaustavi i moli, ne usnama nego srcem[3].

4. **Molitva:** Gospodine moj, tko si ti a tko sam ja, zašto želiš ući u sramno boravište moga tijela i moje duše? Zašto si me stvorio, ako sam te ja tako svetogrdno vrijeđao? Tisuću godina suza i pokore ne bi bilo dosta za pripraviti se za samo jedanput dostojno te primiti u tako plemenitom sakramentu, a koliko više sam ja nedostojan koji svaki dan bijedno griješim, nastavljam se ne popravljati i pristupam nepripravljen! Ali tvoje milosrđe je beskrajno veće od moje bijede tako se uzdam u tvoju dobrotu te se usuđujem primiti Te.

Dva su uvjeta koja se iznad svega traže da bi se dobro pričestili: duboka poniznost u spoznaji vlastitog ništavila i vjera u milosrđe zbog Kristove smrti.

5. Nakon pričesti, ako ne osjetiš nikakvu duhovu okrjepu, to je znak tvoje duhovne bolesti ili smrti. Primio si plamen u svoje krilo i ne osjećaš nikakvu toplinu, stavio si med u usta i ne osjećaš nikakvu slast? Naprotiv ako primjetiš u sebi neku blagost ili utjehu, ne pripisuj sebi zasluge, nego beskrajnoj Božjoj dobroti koje se proteže i na zle te tješe nedostojne, a u svom srcu kaži: "Svojim dobročinstvima si me uvjerio da mrzim svoje grijehe, ako si to

[3] Jasna je nakana sveca da treba nastojati ući u duh molitve a ne recitirati je kao takvu u samom tenutku pristupanja svetoj pričesti.

učinio za grešnika što bi tek učinio da se obratim? Zato svom snagom se želim preobraziti i pristati zauvijek uz tebe"?

Ipak nemoj misliti da možeš to učiniti svojim snagama nego uz pomoć njegove milosti. Neka se Isus udostoji udijeliti je tebi i meni. Amen!

DODATAK:

1. Molitve za svetu Pričest

(Sv. Ivan Eudes)

Budući da naš Gospodin Isus Krist dolazi k nama u Presvetoj Euharistiji s tolikom poniznošću da se snizi do te mjere da uzme lik i izgled kruha kako bi nam se dao s tako gorućom ljubavlju. U ovom sakramentu nam daje najviše, najdragocjenije i najdraže od svega što posjeduje i mi se trebamo njemu približiti i primiti ga u ovom sakramentu u dubokoj poniznosti i s velikom ljubavlju. Ovo su dva glavna stava s kojima treba ići na svetu Pričest. Kako bi do njih došlo možemo moliti slijedeće molitve.

Molitva priprave za svetu Pričest

Isuse, moje svijetlo i moje posvećenje, otvori mi oči duha i ispuni dušu tvojom milošću kako bih shvatio važnost čina pričešćivanja, sveto pristupao svetoj pričesti tebi na slavu. Dušo moja pažljivo promatraj koja je divna uzvišenost čina na koji se pripravljaš, kolika je svetost i dostojanstvo Onoga koga primaš. Spremaš se za najveće, najvažnije, najsvetije božansko djelo, koje se može učiniti jer primiti ćeš u tvoja usta, u tvoje srce, u tvoju utrobu u tvoju nutrinu svoga Boga, Stvoritelja i Spasitelja, Gospodina Isusa.

Da, u svoje biće ćeš uistinu osobno primiti Isusa koji oduvijek boravi u krilu svoga Oca, Isusa koji je život, slava, blago i naslada vječnoga Oca, Isusa kojega su toliki patrijarsi, pravednici i proroci željeli vidjeti, ali ga nisu vidjeli, Isusa koji je devet mjeseci boravio u Marijinu krilu kojega je Ona hranila na svojim prsima i toliko puta nosila u svojim rukama, Isusa kojega su vidjeli kako hoda zemljom čineći dobro, jede i pije sa grešnicima, Isusa čije je tijelo bilo bičevano, rastrgano iz ljubavi prema tebi pribijeno na križ, istu onu krv koja je bila prolivena za tebe, Srce koje je za tebe bilo kopljem

probodeno primit ćeš u svoje srce.

Primit ćeš i Isusovu dušu koju On na križu predade u ruke Očeve, ti ćeš je primiti u sebe. O kojeg li divnog čuda! Pa, ja ću primiti u sebe istog Spasitelja koji je slavno na Nebo uzašao i sjedi s desna Ocu i kojega će se vidjeti na kraju vremena kako veličanstveno s vlašću sudi cijeli svemir. O uzvišeni i divni Isuse! Anđeli čišći od sunca smatraju sebe nedostojnima da te gledaju, slave i časte, a ti želiš da te ja primim u moje srce i u moju dušu, te da u sebe primim cijelo Božanstvo, Presveto Trojstvo i cijeli Raj. O moj Gospodine koje li dobrote! Otkuda meni sreća da se Gospodin Neba i zemlje želi nastaniti u meni koji sam pakao bijede i grijeha da bi me promijenio u raj milosti i blagoslova? O moj Bože koliko li sam nedostojan tako velike milosti! Ispovijedam pred Nebom i zemljom da više zaslužujem biti bačen u dubine pakla nego li da tebe primim u svoju dušu punu poroka i nesavršenosti.

Ipak moj Spasitelju, kad Ti već želiš da se meni daruješ želim te primiti u svoj mogućoj čistoći, ljubavi i pobožnosti. Zato tebi dobri Isuse predajem moju dušu, Ti je sam pripravi kako želiš uništavajući u njoj sve što je tebi protivno, i Ti je ispuni tvojom božanskom ljubavlju i svim drugim milostima i krepostima koje želiš naći u meni kad te primam.

O Oče Isusov, uništi u meni sve što žalosti tvoga Sina i učini me dionikom tvoje ljubavi prema njemu koju si osjećao kad si ga primao u svoje Očinsko krilo na dan njegova Uzašašća.

O Duše Sveti, prikazujem ti svoju dušu, ukrasi je molim te svim milostima i krepostima koje se traže da bi se dostojno u dušu primilo Spasitelja Isusa.

O Majko Božja učini me dionikom tvoje vjere, pobožnosti, ljubavi, poniznosti, čistoće i svetosti s kojima si ti toliko puta pristupala na Pričest nakon Uzašašća tvoga Sina u Nebo.

O anđeli, sveci i svetice nebeske i vama prikazujem svoju dušu, prikažite je mome Isusu moleći ga da je dostojno pripravi, i da me učini dionikom vaše čistoće, svetosti i velike ljubavi kojom ga ljubite.

O moj Isuse, prikazujem ti svu poniznost i pobožnost, čistoću i

svetost, ljubav i sve druge priprave kojima su te sve svete duše u povijesti primale na zemlji. Kad bih mogao u sebi imati tu ljubav i pobožnost; kad bi to bilo moguće htio bih ih imati skupa s ljubavlju prema Bogu svih Andela, Serafina i svih svetih na Nebu i na zemlji kako bi te što dostojnije i svetije primio.

O moja slatka ljubavi, moj Isuse, ti sama ljubavi prema meni u ovom Sakramentu ljubavi, dolaziš mi s beskrajnom ljubavlju, ah zašto i ja ne ljubim samo tebe kako bi te primio u dušu preobraženu ljubavlju prema tebi. O moj Spasitelju, nema za tebe dostojnijeg boravka od tebe samoga, i nema dostojnije ljubavi od tvoje kojom bi te se moglo primiti.

Dakle, da te ne primam u sebe samoga, bilo bi to odveć nedostojno, nego u tebe i ljubav koju mi iskazuješ bacam se i poništavam pred tvojim nogama, i koliko mi je moguće tebi se predajem moleći da uništiš u meni sve što tebi nije po volji, i da u meni upališ tvoju ljubav tako da dolazeći u moju dušu u njoj nađeš tvoju ljubav.

Završne napomene: Razmotri dobro ove zadnje riječi jer one izražavaju istinsku pripravu i spremnost duše s kojom treba primati Sina Božjega u svetoj Pričesti. To je priprava svih priprava, koja sve druge obuhvaća a koju sam iskazao na kraju molitve za najuzvišenije i najproduhovljenije duše.

Isto tako pazi nemoj smatrati beskorisnu željeti imati u sebi svu pobožnost i ljubav svetih duša jer je jednog dana naš Gospodin rekao sv. Matildi kad se trebala pričešćivati, a u sebi nije osjećala pobožnosti, neka poželi posjedovati svu pobožnost i ljubav svih svetaca koje su se prečišćivale i On je rekao da će silazeći u njenu dušu smatrati da ih ona uistinu posjeduje.

Isto tako čitamo u životu sv. Gertrude, koja je bila suvremenica sv. Matilde, da je jednog dana dok je išla na Pričest i nije osjećala u sebi pripravu i pobožnost koju je željela, obratila se Gospodinu prikazujući mu sve priprave svetaca i Djevice Marije. Malo kasnije, Isus joj se ukazao i rekao slijedeće riječi: "Uistinu si se pojavila predamnom i pred svecima onakva kako si to poželjela". Ah, dobri Gospodine, koliko si dobar da naše želje uzimaš za stvarnost!

Za vrijeme Pričesti: Za vrijeme svete Pričesti čini tri stvari:

1. Trebaš se u duhu baciti pred noge Sina Božjega, koji je u tebi i klanjati mu se, moliti za oproštenje svih svojih grijeha i nezahvalnosti, te da si ga primio u svoju tako nečistu dušu s premalo ljubavi.

2. Trebaš mu zahvaliti da se tebi dao i pozvati sve na Nebu i na zemlji da ga blagoslivljaju s tobom.

3. Kao što se On potpuno sav dao tebi, tako se i ti trebaš potpuno njemu predati moleći ga da u tebi uništi sve što se njemu protivi, te da u tvojoj duši zauvijek učvrsti kraljevstvo svoje ljubavi i slave.

Možemo moliti slijedeću molitvu:

Molitva nakon svete Pričesti

O moj Isuse, Bože moj, moj Stvoritelju i Spasitelju kojeg li divnog čuda! Je li moguće da ja stvarno sada u svojoj duši posjedujem Tebe koji oduvijek boraviš u krilu Očevu, da u svojoj utrobi nosim Tebe kojega je Presveta Djevica nosila u svom prečistom krilu, da ono ljupko Srce na kome se odmarao ljubljeni učenik i koje je kopljem bilo probodeno sada se odmara u blizini moga siromašnog srca, da je tvoja presveta duša uistinu u meni, da je cijelo Presveto Trojstvo, sve božanstvo i sve što je najljupkije u Boga, cijeli Raj došao boraviti u meni bijednom i nedostojnom stvorenju!

Ah Bože, kojeg li milosrđa i dara! Što da kažem i učinim pred tako velikom i divnom stvarnošću. O moj Isuse, neka sve moći moje duše i tijela sada padnu ničice pred tvojim Božanskim Veličanstvom, klanjaju se i iskazuju dostojnu čast. Neka Nebo i zemlja sa svim stvorenjima sada dođu i padnu ničice pred tvojim nogama, da Ti skupa sa mnom iskazuju tisuće časti i blagoslova.

Isuse Bože moj, koje li moje smjelosti da sam Te primio u tako prljavo mjesto, moju dušu, i sa tako malo priprave, Tebe koji si Sveti nad svetima. Milosrđe, moj Spasitelju, molim svom snagom svoje duše, molim za oproštenje kao i za sve moje prošle grijehe i nezahvalnosti cijeloga moga života. O željeni, slatki i preljubezni moj Isuse, o jedina ljubavi moga srca, moje blago i slavo moja, jedino moje zadovoljstvo i jedina moja nado!

Moj Isuse što da mislim o preobilnoj tvojoj ljubavi prema meni?

Što da učinim tebi za ljubav koji si tolika divna djela učinio za mene? Kako da ti zahvalim? Ah moj Gospodine prikazujem ti sve blagoslove koji su ti uputili i koje će ti u vječnosti uputiti Tvoj Otac, Duh Sveti, tvoja Presveta Majka, svi anđeli i sve svete duše koje su se pričešćivale. O Bože moj neka se sve što je u meni preobrati u ljubav i slavljenje Tebe. Neka te tvoj Otac, Duh Sveti, tvoja i moja Majka, anđeli i sveci zauvijek u vječnosti blagoslivlju za mene! Oče Nebeski, Duše Sveti, Majko Isusova, anđeli i sveci blagoslivljate Boga umjesto mene.

O dobri Isuse ti si se sav predao meni s beskrajnom ljubavi, pa se i ja u toj istoj ljubavi tebi predajem. Predajem ti moje tijelo, moju dušu, moj život, moje misli i dijela, sve što posjedujem i sa samim sobom da time raspolažeš u vremenu i vječnosti kako se tebi sviđa na tvoju čistu slavu. O Bože moj i Gospodine Ti sam svojom rukom odstrani sve što nije tebi po volji kako bi me mogao potpuno zaposjesti.

Uništi u meni moje sebeljublje, moju volju, moju oholost i sve poroke i potajne zle sklonosti. Utvrdi u mojoj duši kraljevstvo tvoje čiste ljubavi, tvoje svete slave, tvoje božanske volje da te od sada pa nadalje savršeno ljubim i ništa ne ljubim izvan Tebe, da moje jedino zadovoljstvo bude tebi ugađati, moja slava Tebe proslavljati, moja najviša sreća vršiti tvoju svetu volju.

O moj Isuse učini da u meni kraljuje tvoja poniznost, ljubav, blagost, strpljenje, čistoća i sve tvoje kreposti, odjeni me tvojim duhom i tvojim osjećajima i tvojim sklonostima da samo Ti u meni živiš. Poništi u meni sve što se tebi protivi a proslavi sve što je tebi po volji. O moj Spasitelju prikazujem ti sve osobe za koje sam dužan moliti, sebi ih suobliči, ispuni svojom svetom ljubavlju, i učini za njih sve što sam molio za sebe. (San. Giovanni Eudes, *La vita e il regnodi Gesu nelle anime cristiane*, Rim 1925, st.125-133)

Završna napomena: Ne zaboravite na kraju moliti za oproste koje je Crkva udijelila za svetu pričest. *(Sv. Ivan Eudes sada piše o praksi oprosta koja je vrijedila u njegovo vrijeme. Mi vam donosimo jednu molitvu. Crkva je za mnoge pobožne vježbe udijelila oproste, pa tako i za neke molitve nakon svete pričest. Osobi koja izmoli ovu*

molitvu svaki put zadobiva djelomični oprost, a nakon svete pričesti i potpuni oprost ako još doda Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu na nakane svetog oca Pape.

Evo, moj dobri i preslatki Isuse, pred licem se tvojim bacam na koljena i s najvećim žarom srca molim te i zaklinjem: utisni mi u srce živa čuvstva vjere, ufanja i ljubavi, te pravu pokoru za moje grijehe i čvrstu odluku da ih popravim. To molim promatrajući u sebi i gledajući u pameti tvojih pet svetih rana i imajući pred očima ono što je prorok David rekao o tebi, dobri Isuse: Proboli su ruke moje i noge moje, izbrojiti mogu sve kosti moje.

2. Poklon svetootajstvenom Isusu

(Bl. Marija Propetog Isusa Petković)

Ja dolazim k tebi premili Isuse, da ti se poklonim i da ti prikažem svoje srce. Blagoslovljen bio u Presvetom Sakramentu, gdje dan i noć boraviš iz ljubavi prema nama, da nas jačaš i da se s nama u sv.Pričesti sjediniš. O premilostivi Isuse, što da ti dadnem kao zadovoljštinu kad u sebi vidim samo bijedu i grijehe. Nad grijesima i bijedom svojom tugujem pa ti prikazujem bol svoje raskrajane duše, svoje srce i svoj život. Prikazujem ti današnje moje patnje, moj rad, sve Isuse, primi za zadovoljštinu uz čast koju ti prikazuju anđeli na Nebu, uz krv mučenika, ljubav nevinih i pokornika, uz žrtve misionara i tvojih službenika. O Isuse primi sve kao naknadu tvome presvetome Srcu.

3. Četvrt sata pred Presvetim

(Sv. Antun Marija Claret)

Sv. Antun Marija Claret (1807-1870) je bio biskup na Kubi, osnivač redovničke zajednice Sinova Bezgrešnog Srca Marijina. Sv. Antun je napisao ovaj molitveni nagovor kao da Isus iz Presvetog Sakramenta progovara pojedinoj duši.

Ne trebaš mnogo znati da mi se svidiš, dovoljno je da me ljubiš. Razgovaraj samnom jednostavno, kao da razgovaraš s najboljim

prijateljem.

Želiš me za nekoga nešto moliti?

Reci mi njegovo ime i kaži što želiš da sada za njega učinim. Traži mnogo toga! Ne ustručavaj se moliti! Govori mi jednostavno i iskreno o siromašnima koje želiš utješiti. O bolesnicima čije patnje gledaš, o zalutalima koje žudiš vratiti na pravi put. Za svakoga mi reci barem jednu riječ.

Što je tobom, zar ne trebaš za sebe kakvu milost?

Reci mi otvoreno da si možda ohol, sebičan prevrtljiv, neuredan... i onda me zamoli da ti pomognem tvojim malim ili velikim naporima koje činiš da se toga oslobodiš. Nemoj se stidjeti! Mnogi su pravednici, mnogi sveci na Nebu imali iste mane kao i ti. Ali oni su ponizno molili i... pomalo su ih se oslobađali. Nemoj se ustručavati zamoliti me i za zdravlje, za uspjeh u svome radu, poslovima, učenju, Sve ti to mogu i hoću dati. Želim da me moliš za sve ono što ne priječi tvoje posvećenje, nego ga potiče i olakšava. Reci mi što ti je baš danas potrebno. Što da ti učinim? Kad bi samo znao koliko ti žarko želim pomoći!

Imaš li kakvu osobitu potrebu?

Povjeri mi ju! Što te zaokuplja? O čemu razmišljaš? Što želiš? Što mogu učiniti za tvoju obitelj, tvoga brata, sestru, muža, ženu, sina, kćer, prijatelje, pretpostavljene... Što ti za njih želiš učiniti? A što želiš da ja za njih učinim? Zar ne želiš da se ja proslavim? Ne bi li želio učiniti neko dobro djelo svojim prijateljima koje jako voliš, a koji možda žive ne misleći na mene! Reci mi što te danas posebno zaokuplja. Što najviše želiš? Kojim bi to sredstvima ostvario? Reci mi ako ti nešto ne uspijeva i ja ću ti pokazati što je tomu razlog. Zar ne želiš da budem potpuno tvoj?

Osjećaš li se možda tužno ili bezvoljno?

Ispričaj mi sve pojedosti! Što te rastužilo? Tko te povrijedio? Što je povrijedilo tvoje dostojanstvo? Tko te prezreo? Povjeri mi sve i uskoro ćeš mi moći reći da si potaknut mojim primjerom sve oprostio i zaboravio. Kao nagradu utješiti ću te svojim blagoslovom. Bojiš li se možda? Osjećaš li u duši neku tjeskobu koja je neopravdana, ali ti ne prestaje razdirati srce? Baci se u naručje moje

providnosti! Ja sam s tobom, tu kraj tebe! Ja sve vidim, sve čujem i ni trenutka te neću ostaviti u nevolji. Osjećaš li odbojnost prema ljudima koji su te voljeli, a sad su se od tebe udaljili i zaboravili te bez ikakva razloga? Moli za njih i ja ću ti ih vratiti ako nisu prepreka tvome posvećenju.

Zar mi nemaš reći i nešto lijepo?

Zašto mi ne dopuštaš da se s tobom radujem, pa ja sam ti uistinu prijatelj. Ispričaj mi što te je jako utješilo i razveselilo nakon našeg posljednjeg susreta! Vjerojatno si doživio neko ugodnom iznenađenje, čuo dobru vijest, primio pismo koje te je razveselilo, doživio znak pažnje. Možda si savladao neku poteškoću, izišao iz bezazlene situacije? Sve je to moje djelo! Jednostavno mi reci: Oče moj hvala ti.

Zar mi nećeš ništa obećati?

Ja vidim dubine tvoga srca. Ljude se može prevariti, ali ne Boga! Zato budi posve iskren! Jesi li čvrsto odlučio da se više nećeš izlagati onoj zavodljivoj prigodi za grijeh, da više nećeš čitati onu knjigu koja nadražuje tvoju maštu, da se više nećeš družiti s onim ljudima koji unose nemir u tvoju dušu? Hoćeš li opet biti blag, ljubazan i uslužan prema onomu bližnjemu kojega si smatrao svojim neprijateljem jer se ogriješio o tebe? Dobro sada se vrati svojim svakodnevnim obavezama, svojemu poslu, svojoj obitelji, učenju. Ali ne zaboravi četvrt sata koji smo ovdje zajedno proveli! Sačuvaj koliko možeš: Šutnju, unutarnju sabranost, skromnost i ljubav prema bližnjemu. Ljubi moju Majku koja je i tvoja Majka! Dođi mi ponovno sa srcem još ispunjenijim ljubavlju i još predanijim mojemu Duhu. Tada ćeš svakoga dana u mome Srcu nalaziti dobrostivost i novu utjehu.

4. Euharistijskom Isusu, vječnom sjaju

(Molitve službenice Božje Marije Knadide od Euharistije)

1. O moja božanska Euharistijo, snažno kucanje moga srca, preslatki zanose i privlačnosti čitavog mog života, kad bih samo mogla iskazati ti svoju hvalu! Željela bih da mogu izreći to što osjećam za te, to što je provrelo u mom srcu u određenim

trenucima, zahvaljujući tebi, to što si mi darovao i to što sam ti dala. Nažalost, ne uspijevam – samo ti to znaš. Samo bi ti, kao tajanstveno ogledalo, mogao odraziti to što je skriveno u mom životu. O Isuse, kakve bi se tada boje vidjele, kakva vatra i kakva priča! Iako želim živjeti skrivena, moje srce, opijeno tvojom ljubavlju, toliko bi se puta htjelo otvoriti i razglašavati tvoj dar, moja Ljubavi u božanskom Sakramentu!

2. Isuse moj, koliko te ljubim! U mom srcu je skrivena neizmjerna ljubav prema tebi, o moja Ljubavi postala Sakramentom. Moje srce se razdire od čežnje i nježnosti prema tebi. Mjeri koliko želiš, Gospodine, tu ljubav. Mjeri! Nakon što budeš izmjerio mnogo, mnogo, kad ti se učini da si završio morat ćeš početi ponovno. I tako mnogo puta, uvijek! Ljubavlju neizmjernom, oprosti mi, ljubim te! Isuse moj, kako te ostaviti? Ti si tamo, u božanskoj Euharistiji, za nas, za mene! Čak i beskorisno, bez da išta osjećam, dovoljno mi je biti gdje si ti da me ti vidiš.

3. Koliko bih željela, Isuse, da me razumiju, koliko bih željela biti apostol svete Pričesti, koliko bih željela da je svi iskuse! Oprosti mi, Isuse, ako griješim, ali kad bih znala da duše nemaju drugo vrijeme da ga u molitvi namijene za tebe, nego samo pola sata ili deset minuta na dan, tih pola sata ili tih deset minuta ne bih upotrijebila za drugo nego za svetu Pričest. Euharistijski Isuse, u mom životu ti si bio ljubav a također i mučeništvo: sjeti se kako sam u mojim beskrajnim žrtvama, u mojem trpljenjima, u mojim patnjama i suzama, željela širiti ljubav prema tebi, znanje i svetu ludost za sjedinjenjem s tobom u svetoj Pričesti, s tobom zatvorenim i ostavljenim. Sjeti da sam željela tebe sijati. Neka dođe tvoje euharistijsko kraljevstvo!

4. Božanska Euharistijo, Marija bijaše ta koja mi te darovala. Ne bih te mogla imati da Marija nije pristala postati tvoja majka, o moja utjelovljena Riječi. Ne mogu te odvojiti od Marije, niti odijeliti Mariju od tebe. Zdravo Tijelo, rođeno od Marije Djevice. Zdravo Marijo, zoro Euharistije. Vi, slatke ljubavi, jedno ste u mome srcu i od te svete Ljubavi želim izgorjeti.

Marijo, Majko moja, učini da te usrećujem zauzimajući tvoje

mjesto ovdje dolje uz Isusa u presvetom Sakramentu. Učini da te nasljedujem u svemu, Majko moja. Ljubite, ljubite, ljubite, ovu Majku ljubavi i nasljedujte je! No ako je hoćete još više ljubiti, ljubite njenog Isusa u Hostiji: zauzmite Marijino mjesto uz Isusa. Da, ljubav prema Mariji dat će vam i ljubav prema Isusu.

5. O moj Ljubljeni, koliko trpim pri pomisli na uvrede i kad vidim pogrde koje ti ljudi zadaju u ovom uzvišenom Sakramentu. Željela bih ja sama postati štit i primiti sve na sebe. O Oče nebeski, pomislite na vašega jedinorođenoga Sina koji je postao kruhom za ljude. O slatki Isuse, nastoj se zaštititi iz ljubavi prema meni. O sveti anđeli svetohraništâ čuvajte ovo veliko blago za naša srca i daleko držite zlobnike i oskvrnitelje. Ti mi sve skrivaš, Gospodine: koliko ti se puta zato žalim! Ti mi skrivaš sve ono što trpiš i primaš. Kad bih uistinu poznavala oskvrnuća, hladnoće i zlo loše postupanje koje ti primaš u Sakramentu, vjerujem da to ne bih mogla podnijeti od muke i to bi za mene bila agonija. Unatoč straha od moje slabosti i od mojih bijednih snaga, želim svejedno znati sve.

6. O sveti Tabernakule, Ispred tvojih vrata uzdišem i jecam za ljubavlju. Ljubim te, moje veliko Dobro, i ne znam te više napustiti. Kružim uvijek oko tvoga prebivališta. Otvori mi napokon, Gospodine, pusti me da dođem k tebi. U svakom trenutku ti se klanjam, ljubljena Hostijo, jedina srećo moja. Željela bih pred tebe donijeti čitav svijet. Ljubljena Hostijo, Bože zatvoreniče, ti si jedini čar mojih očiju. O lijepa Hostijo, Kruše božanski, kad spadne veo, vidjet ću te napokon kakav jesi, kao u Nebu!

7. Isuse, ljubljena Hostijo! Hostijo neokaljana, beskrajni čaru moje duše, željela bih te uvijek gledati, piti od tebe neizmjernu ljubav i čistoću. Željela bih ti biti slična i usrećivati te. O Moj Isuse, daruj mi sjaj Hostije. Daruj mi bjelinu neokaljane Hostije. O Božanska hrano, željela bih se pretvoriti u tebe i postati za tebe i kao Ti čista Hostija, preslatka i sveta. Kako ja nalazim zadovoljstvo u tebi, tako bih željela da Ti možeš nalaziti zadovoljstvo u meni. Hostijo sveta i prečista, ispunjam se tvojom čistoćom. Ti koji si život, učini da ja živim od tebe. Još jednom se posvema posvećujem tvojoj ljubavi. Posvećujem ti sve svoje osjećaje, svoje čežnje, svoje težnje i sve

svoje želje. Želim te, jedino i uvijek tebe. Prikazujem ti svu svoju ljubav, kao bujicu: otkad je moje srce prvi put zakucalo, pa sve do dana kad će se ugasiti.

8. O vječni sjaju, moje te oči traže kao što dijete traži svoju mamu. Svi moji pogledi i moje misli za tebe su. Od jutra do večeri i od večeri do jutra, vidim samo tebe, i uzdišem samo za tobom. Kada se san povlači s mojih očiju, tražim te i želim te, raju moj i blago moje. Sve dane i sve noći, već godinama, tamo sam gdje si tu u Sakramentu: u svim svetohraništima i na svim mjestima gdje se nalazi onaj izgubljeni komadić, ona ukradena ili oskvrnjena Hostija. Ne napuštam te, moj Isuse!

9. Primi me, kao vječno svjetlo, ushićenu od tvoje ljubavi. Klanjajući se, zahvaljujući, nadoknađujući, zakriljujem te svojom ljubavlju kako bih te obranila od oskvrnitelja i od zlobnika i udaljila ih od tebe. Nebeski Otac mi to dopušta. Noću i danju slijedim te srcem, o Isuse, dok silaziš kao Hostija u duše okaljane grijehom, bezbožne ili pune hladnoće i nemara. Prepuna beskrajne boli, molim te oproštenje za njih i iskazujem zadovoljštinu. Ljubim te, klanjam ti se, slavim te i zahvaljujem ti. Iz ljubavi prema meni, nemoj sići u te duše, ali ih obrati. Ljubim te, moje Dobro u Sakramentu, i željela bih da tvoj život odsjajava preko mene.

Željela bih da Hostija sjaji, da njen sjaj izbija iz mojih očiju, iz moga lica, iz mojih usta, iz mojih grudi. Željela bih te pokazati svima, o Kruše života, i sve očarati tvojom divotom. O lijepa i neokaljana Hostijo, tvoja sam, kao tvoje vlasništvo koje je označeno tvojim znakom: hostija! Zašto te ljudi ne poznaju? Ti si sreća i sve su ljepote i radosti skupljene u tebi, ali ljudi to ne znaju. Ne shvaćaju te i lutaju daleko od staze koja vodi u oazu istinske sreće. O Isuse, kad bi svijet poznavao tvoje presveto Srce, tvoju goruću želju da sve učiniš sretnima! Kada bi znao koliko si učinio i koliko nastavljaš činiti za svakoga od svoje otkupljene djece!

10. O ljudi, do kada ćete nepoznavati ljubav Sina Božjega prema vama? Već dvadeset stoljeća je zatvorenik za vas u presvetom Sakramentu, rob ljubavi pod sakramentalnim prilikama, neprestana žrtva za vas. Živite u zaboravu svega toga? A do kada? Zar će vas

uvijek trebati prisiljavati da pristupite svetom stolu, da sudjelujete u svetoj Misi da posjetite svoga Boga punog ljubavi i Spasitelja?

Dokle će trajati ta pretjerana nezahvalnost i ta besmislenost? Kada ćete shvatiti Isusovo Srce? Vama upravljam, šireći ruke, tako tjeskoban krik svoga srca: 'Probudite se! On više ne može to podnijeti! Dođite i kušajte i imat ćete mir i sreću! Da, o moj Isuse, ti nas jedini usrećuješ u ovom životu jer samo s tobom radost i osmijeh nikad ne prestaju. Tko tebe nađe, nađe sve. Kada te i ja u svojoj mladosti nađoh, pronađoh uistinu sve!

11. Hoću li uspjeti vidjeti te ljubljenog, traženog, obožavanog, opsjedanog od srdaca noću i danju? O moj Isuse, željela bih te vidjeti ljubljenog sve do ludosti. Spomeni se, Isuse, oblikovati svoje tabernakule sa još žarćim srcima, osobito Srcem Marijinim. O Marijo, od tebe sam primila Euharistiju: zahvaljujem ti, Majko. Sretni smo što imamo Isusa s nama kao našu hranu. Majko najnježnija, neprestano je blagdan! Molimo te da zahvališ Presvetom Trojstvu za nas.

Ipak se Isus nalazi samo u svetim tabernakulima te je danju i noću vrijeđan i ostavljen. To mi nanosi veliku bol. Neću biti sretna ako ga ne budem vidjela okruženog srcima i ljubavlju. Na to misli Ti: učini da jedna kruna srdaca okružuje sva svetohraništa, noću i danju, izbliza i izdaleka. Misli na to, Marijo, jer ako hoćeš, možeš to učiniti. Tebi se, Majko moja, darujem i posvećujem. Učini me da ljubim i živim Euharistiju. Oslijepila bih od snage kojom je gledam! Učini da umrem od ljubavi za moju hostiju, o Marijo. Amen.

5. Priprave na svetu Pričest

(Sv. Faustina Kowalska)

Najsvečaniji trenutak u mom životu je onaj u kome primam sv.Pričest. Čeznem za svakom sv.Pričešću, za svaku svetu pričest zahvaljujem Presvetom Trojstvu. Kad bi anđeli mogli biti zavidni, pozavidjeli bi nam dvije stvari: Svetu Pričest i trpljenje.

1. Danas se pripravljam na primanje tebe kao zaručnica na dolazak svoga zaručnika. On je veliki Gospodin, moj Zaručnik. Nebesa ga ne mogu okružiti. Serafini koju su u njegovoj najvećoj blizini,

pokrivaju svoje lice i bez prestanka kliču. Svet, svet, svet...

Taj veliki Gospodin je moj zaručnik. Korovi anđela pjevaju mu, pred njim nestaju prijestolja, pred njegovom svetošću blijedi sunce. Ipak taj veliki Gospodin je moj Zaručnik O moje srce pusti sada veliko čudenje, kako ga drugi slave, jer zato ti nemaš vremena, budući da se On približava upravo tvojim vratima. Žurim ga pozdraviti i pozivam ga u stan svoga srca duboko se klanjajući njegovoj veličini. Ipak Gospodin me podiže iz prašine i poziva me kao zaručnicu sjesti uz sebe, da bi mu sve ispričala što se događa u mome srcu.

Ohrabrena njegovom dobrotom naslanjam svoju glavu na njegove grudi i sve mu pričam. Najprije govorim o tome što ne bi inače nikome kazala. Onda govorim o potrebama Crkve i o dušama jadnih grešnika koliko su jako potrebne njegova milosrđa. Ali vrijeme protječe brzo. Isuse moram ići svojim obavezama, što na mene čekaju. Isus mi reče da još ima vremena do rastanka. Uzajamni duboki pogled i prividno se rastajemo na kratko, ali nikada stvarno. Naša su srca uvijek sjedinjena i kad sam izvanjski nesabrana zbog različitih obaveza. Isusova nazočnost stalno me uranja u pobožnost.

2. Danas je moja priprava na Isusov dolazak kratka, ali prožeta snažnom ljubavlju. Božja me nazočnost prožima i raspaljuje moju ljubav prema njemu. Nema riječi, samo nutarnje razumijevanje, Ljubavlju posve ponirem u Boga. Gospodin se približava boravištu moga srca. Nakon primanja sv.Pričesti toliko sam prisebna da mogu otići u svoju klupu. U tom trenutku ponire moja duša posve u Boga a ja ne znam što se oko mene događa. Bog mi daruje iznutra spoznaju svojega Božanskog Bića. Ti su trenuci kratki, ali prožimajući. Duša izlazi iz kapele u dubokoj sabranosti i nije jednostavno rastresti je. Onda dotičem zemlju kao s jednom nogom. Nijedan žrtva preko dana mi nije teška niti mučna. Svaka prigoda stvara novi čin ljubavi.

3. Danas pozivam Isusa kao ljubav u moje srce. Ti si sama ljubav. Cijelo se Nebo zapaljuje na tebi i ispunja se ljubavlju moja duša žudi za tobom kao cvijet za suncem. Isuse dođi hitro u moje srce, jer Ti zacijelo vidiš, kako se cvijet ispruža prema suncu, tako se ispruža

moje srce za tobom. Otvaram kalež svoga srca da bih primila tvoju ljubav. Kad je Isus došao u moje srce, sve je u mojoj duši drhtalo. Od života i topline. Isuse primi moju ljubav srca i ulij tvoju ljubav u njega, vruću koja se zna žrtvovati i posve zaboraviti.

4. Danas je moj dan obilježen žrtvom, danas se pripravljam za dolazak Kralja. Što sam ja, a što si ti moj Gospodine, kralju slave vječne slave. O srce jesi li svjesno tko danas tebi dolazi? Da znamo to, ali čudnovato, ne mogu to shvatiti. Kad bi to bio samo kralj, ali to je Kralj kraljeva, Gospodin gospodara. Pred njim se tresu moć i sila.

Danas On dolazi u moje srce. Čujem On se približava. Požuri mu u susret i pozovi ga. Kad je On stupio u boravište moga srca, moju dušu obuze tako veliko divljenje, da je padajući mu pod noge izgubila svijest. Isus joj je pružio svoju ruku i posjeo je uz sebe. Umirio ju je.

«Ti vidiš, ja sam ostavio prijestolje Neba da bih se sjedinio s tobom. Što vidiš samo je rub i tvoja duša već gubi svijest pred ljubavlju, ipak koliko će se čuditi tvoje srce kad me ugledaš u svoj slavi? Ali hoću ti pokazati da vječni život mora početi već na zemlji u sv. Pričesti. Svaka sv. Pričest osposobljuje te susretati se s Bogom u vječnosti».

Ništa te ne molim moj kralju premda znam da mi Ti sve možeš dati. Molim te samo za jedno: Ostani vječno kralj moga srca. To mi je dovoljno. Danas obavljam redanje mome kralju po vjernosti nutarnjim nadahnućima.

5. Danas nastojim oko posebne priprave: Ne mogu misliti, premda osjećam mnogo. Čeznem za trenutkom u kome Bog dolazi u moje srce. Bacam se u njegove ruke i govorim o svojoj nesposobnosti i bijedi. Istresam svu bol moga srca jer ne mogu ljubiti Isusa kako bih ga željela ljubiti. Probuđujem čine nade, vjere i ljubavi i tako živim cijeli dan.

6. Danas je moja priprava samo kratka. Jako živa vjera prijeti razdrijeti zastor ljubavi. Božja nazočnost prodire mojim srcem kao što zraka sunca prodire kroz kristal. U trenutku kad primam Boga, cijelo moje biće uroni u Njega. Obuzima me čuđenje i divljenje kada

vidim Božju salvu kako se spušta prema meni koja sam čista bijeda. Mojoj se duši otima zahvalnost prema njemu za sve milosti koje mi dariva a posebno za milost zvanja na njegovu isključivu službu.

7. Danas se želim u sv.Pričesti sjediniti s Isusom tako tijesno koliko je moguće u ljubavi. Toliko duboko žudim za Bogom da pomišljam kako ne mogu dočekati trenutak u kojemu mi svećenik pruža svetu Pričest. Moja je duša pala kao u nesvijest za Bogom. Kad sam ga primila u svoje srce, razdire se zavjesa vjere. Ugledah Isusa koji mi reče: *Moja kćeri, tvoja me ljubav nagrađuje za ravnodušnost mnogih duša».* Nakon tih riječi ostadoh sama, ali cijeli dan sam živjela s tim činom zadovoljštine.

8. Danas osjećam u svojoj duši ponor bijede. Želim ići na svetu Pričest kao izvoru milosrđa i posve sebe uroniti u taj ocean ljubavi. Kad sam primila Isusa bacila sam se posve u Njega kao u bezdan neizmjernog milosrđa. I što sam više osjećala da sam sama bijeda to je više raslo moje povjerenje u Njega. Cijeli dan provodim u ovom poniznom držanju.

9. Danas u mojoj Duši vlada držanja djeteta. Sjedinjujem se Bogom kao dijete s Ocem. Osjećam se u potpunosti Božjim djetetom. Kad sam primila sv.Pričest zadobila sam dublju spoznaju Nebeskog oca i njegova Očinstva prema dušama. Danas živim u slavljenju Presvetog Trojstva. Zahvaljujem Bogu da nas je blago primio kroz milost kao svoju djecu.

10. Danas se želim posve izmijeniti u Isusovu ljubav i tako s njime prikazati Nebeskom Ocu. Za vrijeme sv. Mise ugledah dijete Isusa u kaležu. On mi reče: *Tako kao što ti mene vidiš u ovom kaležu ja boravim u tvome srcu.* Nakon svete Pričesti osjećala sam u svome vlastitom srcu kucanje Srca Isusova. Premda sam već duže vremena svjesna da sveta Pričest u meni traje do slijedećeg pričešćivanja, klanjam se cijeli dan Isusu u mome srcu i molim ga da zaštiti svojom milošću malu djecu od zla što im prijeti. Živa čak tjelesno osjetna nazočnost, traje cijeli dan i uopće me ne smeta kod ispunjavanja mojih obaveza.

11. Danas moja duša želi pokazati Isusu na poseban način svoju ljubav. Kad je gospodin došao u moje srce bacila sam mu se pred

noge kao neki ružin pupoljak. Ja želim, da miris moje ljubavi bez prestanka uzlazi podnožju Presvetog Trojstva. Vidiš li Isuse, u tom ružinom pupoljku, je sve moje srce za tebe, ali ne samo onda kada izgara u žaru. Također i preko dana ti želim vjernošću Božjoj milosti iskazivati moju ljubav. Danas želim sve poteškoće i patnje koje me zadese najbrže prihvatiti, kao neki pupoljak ruže i baciti ih tebi Isuse pod noge. Nevažno je da li se povrijedi ruka ili štoviše srce.

12. Danas se moja duša pripravlja za Otkupitelja koji je sama dobrota i ljubav. Kušnje i rastresenost razvlače me naokolo i ne dopuštaju mi se pripraviti na Gospodinov dolazak. Stoga te želim to čeznutljivije primiti. Gospodine, jer znam da ćeš me pri tvom dolasku osloboditi ove. Ali ukoliko je tvoja volja da trebam trpjeti, onda me ojačaj za borbu. Isuse moj Otkupitelju, ti si blago došao u moje srce, rastjeraj rastresenost koja me omela u razgovoru s tobom.

Isus mi uzvrati: *«Ja želim da si uvježbana u borbi, kao vitez koji može zapovijedati drugima u borbenoj bitci. Tako se trebaš i ti, moje dijete, savladavati u najvećim poteškoćama i ništa te ne smije od mene udaljiti, čak ni tvoji neuspjesi»*. Danas sam se borila cijeli dan s jednom poteškoćom, za koju ti Isuse znaš...

13. Danas moje srce drhti puno radosti. Čeznem za Isusovim dolaskom u moje srce. Moje srce puno čežnje izgara u sve većoj ljubavi. Kad je Isus došao bacila sam se kao dijete u njegovo naručje. Ispričah mu svoju radost. Isus je slušao izjave moje ljubavi. Molila sam Isusa za oproštenje budući da se nisam pripravljala za svetu Pričest, jer sam neprestano mislila kako da s njime podijelim moju radost. Isus mi je uzvratio: *«Meni ja najdraža takva priprava kojom me danas primaš u svom srcu. Danas posve posebno blagoslivljam tvoju radost. Neka danas ništa ne narušava tvoju radost»*.

14. Danas se moja duša pripravlja na dolazak Gospodinov kome je sve moguće. On me može učiniti savršenom i svetom. Pripravljam se brižljivo za njegov dolazak, ali tu se pojavljuje jedna poteškoća. Kako mu je sada predstaviti? Odmah je guram na stranu. Tako ću je izmijeti kako diktira moje srce. Kad sam primila Isusa u sv. Pričesti,

moje srce uzviknu svom snagom: Isuse promijeni me u drugu hostiju. Želim biti za tebe živom hostijom! Ti si veliki svemogući Gospodin. Ti mi možeš iskazati tu milost. Gospodin mi uzvrati: *« Ti si živa hostija, koja je draga nebeskom Ocu, ali promisli što je hostija, žrtva dakle...*

O moj Isuse razumijem značenje hostije. Želim biti živom hostijom pred tvojim veličanstvom, živom žrtvom koja svakodnevnice gori tvojoj časti. Kad moje snage počinju popuštati sv.Pričest će me podržavati i davati mi snagu. Zaista bojim se dana u kojem neću primiti svetu Pričest. Moja duša crpi posebnu snagu iz sv. Pričesti. O Živa Hostijo svijetlo moje duše!

15. Danas se moja duša pripravlja na svetu Pričest kao na vjenčanje, pri čemu svi sudionici svečanosti zrače neizrecivom ljepotom. I ja sam pozvana na tu svečanost ali u sebi ne vidim ljepote, samo bezdan bijede. Također kad se ne bi osjećala dostojnom sjediti za stolom silom bi se ugurala pod stol i do nogu Isusovih prosjačila mrvice što padaju pod stol. Budući da poznajem tvoje milosrđe, dolazim k Tebi, o Isuse, jer prije će prestati moja bijeda nego se iscrpsti dobrota tvoga Srca. Stoga ću danas pobuditi pouzdanje u Božansko milosrđe.

16. Danas me okružuje Božja slava. Ne mogu si pomoći na nikoji način da bi se bolje pripravila. Cjelokupno sam obavijena Bogom. Moja duša izgara u njegovoj ljubavi. Znam samo ovo, ja ljubim i ljubljena sam. To mi je dovoljno. Nastojim preko dana ostati vjerna Duhu Svetome, slijediti njegove zahtjeve. Trudim se oko nutarnje tišine, da bih čula njegov glas.

6. Pred otajstvom ljubavi

(Iz knjige *Vjenčić molitava i razmišljanja o Presvetom Sakramentu*, izdane s crkvenim dopuštenjem Rijeka 1911, st-11-27.)

Štovanje Presvetog Oltarskog Sakramenta: Među najvećim dokazima božanske ljubavi prvi jest bez dvojbe ustanova presvetog Oltarskog Sakramenta. Ovdje, u Presvetom Sakramentu imamo samu i čistu ljubav, samu vječnu Ljubav, koja je Bogu postala Tijelom, živi i pravi Isus Krist, koji je ovdje nazočan tijelom, dušom

i božanstvom, a s kojim se u Pričesti sjedinjuje kršćanin na najduži, najosobniji i najsavršeniji način, tako da postane kao isti On. Presveti Oltarski Sakrament ili Euharistija je najkrasniji izraz ljubavi Isusove prema čovjeku, a potom je također najobilniji izvor ljubavi naše prema Njemu. Najnježnija otajstva, najuzvišenija preobraćenja, kojima se katolici dive u dušama gorljivim, tumače se ovim božanskim Sakramentom.

Tamo je Isus osobno, njegovo Srce kuca: zatvoren je doista u svetohraništu, ali je On ipak unutra. Ili je izložen na prijestolju, na oltaru, ali to je On. Ili počiva u čestičnjaku, ili će za malo časa biti na mom jeziku, saći u moja prsa. On je zaista, upravo On! A kada je pak u srcu? Oh, sa Isusom u srcu za što neće postati sposoban i najbjedniji čovjek i najslabija žena? Euharistija u čovjeku je skup sila, polet ljubavi, na zemlji se ne može dalje...

Katolička Crkva s punim pravom smatra Presveti Oltarski Sakrament vrhuncem i središtem svega kršćanstva. K njemu upravlja svoje poklone, svoje molitve, svoje obrede i razne čine svete liturgije. Ona znade, u toliko vlada u nama kraljevstvo Kristovo, u koliko kraljuje i vlada u našem srcu Isus u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Promicati štovanje Presvetog Oltarskog Sakramenta, zagovarati sva djela, upravljena u tu svrhu bit će moja slatka zadaća. Čvrsto sam osvjedočen, da ne mogu poduzeti ništa spasonosnije ni korisnije za kršćane, da postanu sretni u ovom i drugom životu. Prisustvovanje sv. Misi, česta sv. Pričest, javno klanjanje, pohod presvetog Oltarskog Sakramenta.

SUŽANJ LJUBAVI

1. Tko je sužanj ljubavi?

Jest Isus, Sin Boga Živoga, Isus Sin Djevice Marije, Sužanj je vječna Riječ, sjaj slave Očeve, Jaki, Veliki, Besmrtni, kralj budućega vijeka. On je Moć, koja sve čini, Mudrost, koja sve određuje, Dobrota, koja sve daje, Milosrđe, koje sve opraštа, radost anđela, veselje svetaca, želja brežuljaka vječni, Spasitelj ljudi, On je Isus!

On mrtve duše uskrsava, nečiste pere svojom Krvlju, liječi bolesne, daje vid slijepima, savjetuje one koji su u dvoumici, raspaljuje

ohladnjele, jači slabe, potkrepljuje jake, čisti ih, posvećuje i opija svojom svetom ljubavlju.

On je Isus! Slava Neba, mir zemlje, strah Pakla, On je Isus! Isus tako dobar, tako strpljiv, tako velikodušan sa mnom! On me kroz otvorene rešetke gleda licem punim ljubavi i kao zaljubljeni. U svojoj šutnji, koja više govori od riječi, On mi kaže: ja te ljubim!

2. Što čini sužanj ljubavi?

Isus me ljubi! On se za me žrtvuje; On se za me prikazuje svomu Ocu, On bdije, On moli, On uzdiše, On i sada čini ono, što je činio na križu, kad se borio za smrću: moli za oproštenje mojih grijeha. Ah! Koliko me ljubi! On me čeka, On me zove, On me privlači slatko i jako, jer me hoće blizu sebe. On me prima, On mi se daruje, On me budi, On me hrani, sažaljuje, ljubi, ozdravlja, jači, oživljuje, posvećuje. On čini, da unaprijed osjetim slasti njegove ljubavi; čini da obasja dušu moju zraka rajskog sunca. Oh, koliko je on dobar! Koliko me On ljubi! Oh čuda ljubavi! Oh čuda nad svim čudesima! Anđeli nebeski, čudite se tomu!

3. Što hoće sužanj ljubavi?

On hoće, da se k njemu približe srca ponizna i siromašna duhom. On hoće, da odgovorim njegovoj ljubavi. Hoće, da mu nadoknadim za nehaj, mlakost, zaboravnost i zapuštanje, koje mu se vraća; za pogrde, nepravde i prezir, koji prima od ljudi u ovom sakramentu ljubavi. On hoće, da se moje srce sjedini s njegovim, da moli, šuti, trpi, nepokoa da ublaži božansku pravdu, koju previše vrijeđaju opačine ove zemlje, i da postigne sreću i spasenje ljudi, koje toliko ljubi.

4. Namjere sužnja ljubavi?

Život kršćanina treba biti neprestano nastojanje, neprestana zadaća, da odgovara namjerama, što ih Gospodin naš, Isus Krist, ima kada neprestano kao sužanj boravi u svetohraništu. Zašto se Isus Krist htio trajno nastaniti kod ljudi? On hoće živjeti našim životom, imati dio u našim radostima, u našim bolovima, dapače u našim radostima kao prijatelj, kao brat i kao otac.

A u zamjenu hoće, da mi živimo njegovim životom, odgovaramo njegovoj ljubavi, da učinimo prema svrsi, radi koje je ustanovio

Presveti Oltarski Sakrament i da si usvojimo njegove nakane, naime da spasimo svoje duše i nastojimo spasiti duše naših bližnjih. Radi toga ljubljeni Isus želi biti spoznant, ljubljen, hvaljen, blagoslivljan, da mu se klanja i zahvaljuje u ovom Sakramentu ljubavi; On želi da često mislimo na Njega, da se rado družimo s njim, da razgovaramo s njim, da budemo dionici njegova božanskog stola.

On želi, da se utječemo k Njemu u našim potrebama, da nas prosvijetli, savjetuje, okrijepi, utješi, osnaži, da nadvladamo protivnosti i teškoće života. Uopće želi, da ga upoznamo ne samo riječima, nego djelima, kao svoga vođu, svoga učitelja, svoga spasitelja, svoga kralja, svoga Boga! Koji katolik, vrijedan ovoga imena, neće se odazvati tako slatkim, nježnim i živim pozivima Kralja neba i zemlje, Kralja kraljeva?

POMIRBENA MOLITVA

Preslatki moj Isuse! Ljubavi duše moje, ja razumijem, zašto Ti ostaješ u svetoj Hostiji te plačem i stidim se, kad vidim Tebe, sužnja ljubavi u ovom Presvetom Sakramentu! Plačem, Isuse moj, kad promatram, da većina ljudi ne pozna ljubav tvoga božanskog Srca u tvom čudnovatom sužanjstvu. Plačem, što te vidim zapuštena i zaboravljena od nezahvalnih ljudi ne samo noću, nego i najvećim dijelom dana! Još više plačem i žalostim se zbog pogrda, koje ti se nanose psovkama i kletvama, strašnim svetogrđima, što se protive ovom Sakramentu ljubavi!

Stidim se također sebe samoga, poznajem svoju mlakost, svoju nezahvalnost, svoju slabu ljubav te što slabo odgovaram tvojim milostima i nebeskim darovima.

O preslatki Isuse, oprosti meni, grješniku. Oslobodi me svega, što se ne mili tvojim prečistim očima, i daj, da te spoznam i ljubim klanjam ti se i služim, kako se tebi mili.

Molim te također, Isuse otajstveni, i zaklinjem te, da oprostiš svima onima, koji te vrijeđaju i pogrđuju. Siromasi! Više su bijedni, nego li krivi! Ti, koji si uskrsnuće i život, daj, da mi, a s nama svi ljudi, oživljeni milošću božanskom, uskrsnemo od smrti na život, od grijeha na milost. Klanjam ti se svakim časom, živi Kruše nebeski, veliko Sveto Otajstvo!

7. Isus želi ljubiti ljude; razgovor Svetootajstvenog Isusa i duše

(Iz knjige *Vjenčić molitava i razmišljanja o Presvetom Sakramentu*, izdane s crkvenim dopuštenjem Rijeka 1911, 11-27.)

Isus: Blagoslovljena ti, dušo, koja si htjela na me misliti, te me pohoditi. Slušaj uzdisaje moga srca. Čuj, da spasim ljude od vječnog prokletstva, podvrgao sam se teškoj muci i smrti te prolio za njih svoju božansku krv sve do posljednje kapi. Ni time nisam bio zadovoljan, nego da im posvjedočim, koliko ih ljubim, ustanovio sam, sakrivši svoje veličanstvo pod prilike kruha i vina, ovaj oltarski Sakrament, da tako ostanem u posvuda po svoj zemlji? Zar ne vidiš kako duša bijedno pogiba u ovoj općenitoj pokvarenosti? A ja zar da sam bešćutan na toliki gubitak, ja, koji sam za spasenje duša prolio svoju krv?

Duša: Koliko me žaloste, o slatki Isuse, ove Tvoje tužaljke! A kako su one pravedne i potvrđuju sve, što vidim vlastitim očima! Ti si uvijek pripravan, da nam činiš dobro, a mi smo ravnodušni i opaki! O da mogu na koji god način tome pomoći!

Isus: No slušaj, draga dušo! Promotri također, da me ljudi, umjesto da me se sjećaju, da mi pokažu kakav dokaz zahvalnosti, ostavljaju posve napuštena, ne misleći na bol, koju radi toga osjećam.

Umjesto da me pohode u svetohraništu, u kojem sam zatvoren njima za ljubav, ostavljaju crkve prazne! Pa zaista, kad se svrše sveti obredi, već kao da se ne vidi ni živa duša u kući Božjoj!

Kada koji kralj ili moćnik zemaljski dolazi, svi nastoje trčati k njemu. A ja, koji sam Kralj kraljeva, gospodar nad gospodarima, koji ništa drugo ne tražim do li njihovo dobro vremenito i vječno, i koji imam svoje srce uvijek otvoreno, da ih saslušam, utješim i blagoslovim, na žalost boravim ovdje sâm! Ali povrh toga mnogi kršćani, osim što su hladni i nehajni prema meni, navaljuju na me strašnim pakostima, užasnim svetogrđima, uopće porugama svake vrste.

Duša: O dobri Isuse, oprosti i smiluj im se, a oprosti i smiluj se i

meni, koja sam tolika grešnica!

Isus: Hvala ti za utjehu kojom tješiš moje Srce! Ali mi reci, dušo kršćanska, kako je moguće, da ja budem i nadalje predmetom tolike nezahvalnosti i tako ružne zlobe, a da Vječni Otac ne obrani moju čast pogaženu i pogrđenu? Promisli malo, draga dušo, može li božanska pravda i nadalje podnositi bolove i muke, koje po drugi puta cijepaju moje Srce sa nečuvenom okrutnošću, gore, negoli na Golgoti!

Da prizovem k pameti zalutale sinove Adamove, da im do krajnjih granica iskažem svoje milosrđe, od nekog vremena šaljem za trenutak na zemlju bičeve, što ih božanska pravda čuva za opačine ljudske. Ali mjera se već ispunila! Ako se ljudi ne povrate k svome Bogu, velike će nesreće snaći zemlju. O tom vas je netom obznanio moj namjesnik na zemlji, sv. Otac Papa. (Tko dobro promotri, dokle spadoše najživotniji interesi, neće se ništa čuditi, što narodi uzdišu pod osvetnicom rukom Božjom, i što se boje najgroznijih nesreća. *Enciklika 8. rujna 1892. Lav XIII*)

Duša: Tvoje tužbe, klanjanja vrijedni Isuse, diraju mi dušu! Nemam riječi, kako da oplačem nezahvalnost ljudsku! Ali ja sam siromašna grešnica, koja nije sposobna ni za što. Uza sve to reci mi, sužnju ljubavi, kako bih mogla ja u svojoj ništetnosti olakšati Tvoje muke?

Isus: Nastoj biti vjerna mojoj ljubavi, živi u svetom strahu Božjemu, izliječi svoje prijašnje bolesti, popravi pogreške i nesavršenosti, koje kaljaju tvoja dobra djela, i sjećaj se svakim danom mene.

Misli, da sam ja ovdje prisutan u svetohraništu; da sam Bog u osobi, Bog živi i pravi, i da bez prestanka molim za vas kod Vječnoga Oca. Dođi barem jedanput na dan da me pohodiš te mi se pokloniš, i prepoznaš za svoga Stvoritelja i Spasitelja,i u tom nastoj, da mi budeš vjerna i postojana.

Duša: Da, dragi Isuse, to Ti obećavam. Doći ću, doći svaki dan, da te pohodim, barem na nekoliko trenutaka, ako ne budem mogla radi svojih poslova ostati dulje u Tvojoj Crkvi. A ovom ću obećanju s Tvojom pomoću biti, kako Ti kažeš, vjerna i postojana.

Isus: Ja te blagoslivljam radi ove tvoje velikodušne odluke. Ali to treba biti samo prvi korak. Ne smiješ misliti samo na se, nego i na druge. Nastoj da kod svojih rođaka, prijatelja i znanaca oživiš vjeru u ovaj presveti Sakrament, uloži sve svoje sile, da se raspale ljubavlju prema meni, te da i oni često dođu, da me pohode i očituju mi svoje potrebe; da mi zadovolje za svoje i tuđe uvrede.

Zadovoljan sam, ako i nekoliko trenutaka budu u mom društvu. Osvjedoči ih, kako je nepristojno, ako crkve ostanu prazne većim dijelom dana, dok su nasuprot ulice, trgovi, kavane i šetališta puna ljudi!

Duša: Upravo me dira u srce Tvoja dobrota, dragi Isuse! Kako da se ne odazovem Tvome pozivu? Stidim se na pomisao, što se hoćeš služiti slabom, siromašnom i bijednom dušom, kao što je moja, da ju učiniš sredstvom apostolata za Tvoju ljubav. Govorit ću, zaklinjat ću, činit ću koliko mogu, da mnogo duša dođe svakodnevno k Tvojim nogama, da govori s tobom. Da se po mogućnosti ispune tvoje želje najgovorljivijima između ovih duša, preporučit ću, da postanu širiteljicama svagdašnjeg pohađanja svetohraništa.

Isus: Draga mi je, dušo kršćanska, tvoja dobra volja. Ja ću blagosloviti tvoja sveta nastojanja, da dovedeš k mojim nogama svakodnevno što veći broj kršćana, a tvoja nastojanja neće ostati bez nagrade. No preporuči najgovorljivijim dušama, koje će ti biti drugarice u svetom apostolstvu, da dobro protumače svojim znancima, da ja čekam bez iznimke ljude iz svakog staleža. Od ovog Sakramenta ljubavi opetujem bez prestanka: *Pustite, da maleni dođu k meni, da mogu uliti u njihova nježna srca mlijeko svoje ljubavi.*

Djevojkama ću nadahnuti misli i čuvstva čistoće, mladićima čuvstvâ pobožnosti i molitve; učenicima ljubav prema pravoj slavi, pravoj znanosti iz koje niču sveci. Ljudi vremešni neka dođu, da crpe iz mojeg Euharistiskog Srca ljubavi prema pravdi i umjerenosti. Majke ću potaknuti na brigu i čuvanje obitelji; radnike na odanost u volju Božju; bogataše na ljubav kršćanaku. Neka dođu vojnici, a ja ću uliti u njihovo srce pravo junaštvo. Neka se što više priljube k meni svećenici, i ja ću im dati neizrecive okrepe u

njihovoj službi. Siromašnim ću grješnicima udahnuti moj strah i privesti ih svijesti. Prosvijetlit ću slijepe, utješit ću žalosne, okrijepit ću mlake, dovest ću pravedne do najveće savršenosti. Nad sve ću izliti puninu svoga duhovnoga bogatstva.

Duša: Kako su lijepe, kako utješljive tvoje riječi, preslatki Isuse! Kako da ostanemo neosjetljivi na tako uzvišene i slatke pozive?

Isus: Da, neka dođu k meni ljudi svakoga staleža. Ja ih čekam kao prijatelj, kao brat, kao otac, da ih obasipam blagoslovom i milostima, da im tako učinim život manje gorkim i pomognem im, da nose terete života, te budu veseli i zadovoljni i usred protivnosti i žrtava, jer će ih bodriti misao, da će prešavši s ovoga života u drugi, naći pripravljeno mjesto u Raju prema svojim zaslugama.

Duša: Kako si dobar s nama, Isuse, premda se mi malo brinemo za Tvoju ljubav!

Isus: Pa zašto da ljudi - koji često potrate vrijeme, dapače čitave dane, u brbljanje, u tašte razgovore, u pogibeljna dugovanja, u štetne zabave - ne nađu barem koji tren kroz dan, da ga meni posvete, da uđu u crkvu i pozdrave me kojim ljubaznim pozdravom? Potrebno je, da se na to često opomenu svi kršćani, da im to bude od koristi.

Duša: Predobro sam razumjela. Već sam čula od propovjednikâ, da je presveti Oltarski Sakrament središte i skup istinâ vjere katoličke. Ali Tvoje riječi obasjavaju moju pamet, prosvjetljuju me i pokazuju mi najjasniji temelj ove istine.

Isus: No, znat ćeš i ti, da kršćani svakodnevnim pohađanjem Presvetog Oltarskog Sakramenta ne udovoljavaju svim dužnostima i da učinivši ovo nisu riješeni svake druge dužnosti. To nije ništa drugo nego početak, da se ljudi opet privedu crkvi, gdje prebiva istina i pravda, a od čega se ne bi smjeli nikad odijeliti. Nije ništa nego priprava srdaca za posluživanje zapovijedima Boga i Crkve, što malo po malo dovodi do procvata kršćanskoga života i olakšava, zajedno s povratkom vjeri i krepostima, uspostavu mojega kraljevstva među ljudima.

Duša: Da, razumijem to, Gospodine; Ti hoćeš, da obnova kršćanstva započne od tvoga svetohraništa.

Isus: Zaista, svagdanji pohod, učinjen u vjeri, kad se raširi među

kršćanima, te postane kod njih općenitim i trajnim, doprinijet će mnogo da razoruža ruku božanske pravde; ali neće moći sam u sebi posve udovoljiti žarkim željama Srca moga. Moja je želja, da vjernici po primjeru prvih kršćana, slušajući opomene moje svete Crkve, prisustvuju kad god im dopuštaju dužnosti njihova staleža, blagoslovu i svetoj Misi, gdje se obnavlja žrtva na Kalvariji, i da se često sa vjerom i žarom hrane mojim neokaljanim Tijelom. I ovdje ih čekam, da postanem s njima jedno; da ulijem u njihova srca obilje svojih darova i učinim, da žive mojim životom. Utjehe, slasti, jakost što je ja ulijevam u vjerne duše, koje me traže i dapače uz žrtve često primaju, nemaju prispodobe sa prolaznim nasladama zemaljskim!

Duša: Istina je, Isuse. Nikad nisam bila tako mirna i zadovoljna kao kad te primam u sv. Pričesti i s tobom se zabavljam!

Isus: O, kad bi svi ljudi dobro razumjeli, koliko blago neizrecivih milosti čuvam za one, koji s dužnom pripravom pristupaju k mojemu stolu i ovaj im je Sakrament središtem njihovih misli, njihovih čuvstava i djela! Nitko se ne bi držao daleko od kruha anđeoskoga i moj bi stol uvijek bio pun.

Duša: Razumijem, Gospodine, želje tvojega božanskoga srca. Ti žarko želiš, da se povrate vjekovi vjere u Presveti Oltarski Sakrament i da ljudi, zabacivši svaki ljudski obzir, natječu se, kako da priznaju tebe svojim Kraljem i Gospodinom ne samo u crkvi, nego i vani, nastojeći, da tvoj oživljujući duh prodre u svaki sloj ljudskoga društva (Papa Pio 9. u jednom svom govoru reče: „ Neće prestati sadašnja zla, ako ne, kada će pobožnosti u crkvi odgovarati djela izvana".) Ti želiš, da si smatraju svetom dužnosti iskazivati ti dužne časti i poklone svaki puta, kad ideš ulicama gradova i selâ, bilo da te nose kao popudbinu bolesnicima, ili svečano u procesiji. I pravo je; jer ovdje treba primijetiti, da ljudi oduševljeno na poklon kraljevima i moćnicima zemaljskim svaki puta, kada izlaze iz svojih kneževskih palače a ti, koji si Stvoritelj, Otkupitelj, radost, kruna i nagrada svih, da budeš prijećen i jedva trpljen na najtješnjim i najprljavijim ulicama?

Isus: Imaš pravo, dušo kršćanska. A nemam li ja uzroka, da

tražim, da me ljudi javno priznaju za ono što jesam i daju mi čast, koju su dužni dati Veličanstvu svoga Boga? Zapravo želim, da mi uvijek i posvuda svaki um i svako srce podložni, i da se svako koljeno pridigne, kad ja prolazim.

Duša: Kako su lijepe, kako uzvišene ove tvoje božanske želje! Ali, da se ispune, to treba biti više plod tvoje milosti, negoli našeg nastojanja.

Isus: Upravo želim, da to dobro razumiju kršćani. Meni, koji sam gospodar svemira, ništa nije nemoguće. Ja ne trebam ljude da se ispune moje želje. A to je jedino zato što, što im tako dajem priliku, da si steknu zasluge; i zato u svojoj neizmjernoj ljubavi prema njima želim njihovo sudjelovanje u dobru. Moje se želje ispunjaju više u gorljivim molitvama pobožnih duša i dobru primjeru, što ga daju, nego li u njihovim riječima. Ja ću dati ovim molitvama i ovomu primjeru neizmjernu silu i uspješnost. Katolici, koji se smatraju dobrima, neka se otresu pospanosti, neka poslužuju zakonima Božjim, neka posvećuju blagdane, neka budu daleko od grješnih zabava, neka posve skrenu s puteva opakosti, neka ispunjaju svoje vjerske dužnosti, neka prisustvuju s pobožnošću i sabranošću svetim obredima, neka brižno i pokorno slušaju nauke moga namjesnika na zemlji, nauke biskupâ i mojih službenika, te neka ih u djelo privedu.

Duša: Ali, kako je moguće, preslatki naš Spasitelju, ispuniti tolike dužnosti?

Isus: Neka pravi kršćani svim svojim silama nastoje promicati djela ljubavi, a osobito kršćanski odgoj mladeži, sjemeništa, vjerske ustanove, dobrobit radnikâ, dobar tisak u katoličkim krajevima; povrh toga neka potpomažu svete misije, raširenje svete vjere među nevjernicima. Neka daju dobar primjer štujući i častећi svećenstvo i neka mu pomažu kod širenja pobožnosti, a osobito: prema Presvetom Oltarskom Sakramentu, mojem Presvetom Srcu, prečistoj Djevici Mariji molitvom sv. Krunice, prema sv. Obitelji, svecima.

Želim, da se kršćani raspale *svetom vatrom*, koju sam ja donio na zemlju (*Oganj sam došao donijeti na zemlju, i što želim, ako ne, da se zapali?*) i da u svojim mislima, čuvstvima i činima traže najprije kraljevstvo Božje, dok ću im rado sve pridodati. Kada dobri kršćani,

obuzeti gorljivošću, revnošću i ljubavlju, budu činili koliko mogu da razasiju dobro sjeme i čudorednost obnove, krepost i pobožnost u puku, ja, razdragan dobrom voljom meni dragih duša, učinit ću sve ostalo; prizvat ću oporne na dobar put i obnovit ću svakako svoje kraljevstvo po cijelom svijetu.

Duša: O, Isuse, Bože moj, neka brzo dođe tvoje kraljevstvo; neka se raširi po svoj zemlji, a tebi da se posvuda i svaki tren u danu klanjamo, blagoslivljamo te, hvalimo i ljubimo. Neka tako i bude.

Zadovoljština Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu

Sa onim dubokim poštovanjem, što mi ga vjera udahnjuje, o moj Bože i Spasitelju, Isuse Kriste, pravi Bože i čovječe, ja Te ljubim svim srcem i klanjam ti se zatvorenome u Presvetom Oltarskom Sakramentu u naknadu za sve pogrde, obeščašćenja i svetogrđa, koja bih ja na svoju nesreću ikada mogao učiniti, kao i za sva ona, koja su drugi učiniti ili koja će učiniti.

Klanjam ti se, Bože, no ne toliko, koliko si dostojan klanjanja, niti toliko koliko sam dužan klanjati ti se, nego barem koliko ti se mogu klanjati; i htio bih, da ti se mogu klanjati onako savršeno, kako mogu svi razumni stvorovi. Međutim, namjeravam ti se klanjati sada i uvijek; ne samo umjesto onih katolika koji ti se ne klanjaju i ne ljube te, nego i također i za obraćanje svih koji te ne poznaju i ne ljube. Da, Isuse moj, neka te svi upoznaju, klanjaju ti se, ljube te i zahvaljuju ti svaki čas u Presvetom i Božanskom Sakramentu. Tako budi. Amen . *(Oprost od dvjesto dana Pio VII. 21. siječnja 1815.)*

8. Tumačenje Svete Misne žrtve: sedamdeset sedam milosti, koje izviru iz sabrana pobožnog slušanja i praćenja sv. Mise.

(p.Martin von Cochen, tiskano s crkvenom dozvolom izdanom u Limburgu u Lahni, 10. lipnja 1953.Merkel)

1. Zbog tvoga spasenja Bog Otac šalje svoga ljubljenoga Sina na Zemlju.
2. Za tvoj spas Duh Sveti pretvara kruh i vino u pravo tijelo Kristovo i u pravu Krv Kristovu.
3. Zbog tebe Sin Božji silazi s Neba i skriva se u sv. Hostiji.

4. Zbog tebe se toliko ponizuje da je i u najmanjem djeliću sv. Hostije prisutan.
5. Zbog tvoga spasa On obnavlja milostivu tajnu svoga Utjelovljenja.
6. Zbog tvoga spasa On se ponovo rađa na duhovan način kod svake svete Mise.
7. Za tvoje spasenje On obnavlja na oltaru svoja spasiteljska djela koja je izvršio na zemlji.
8. Za tvoje spasenje On obnavlja svoju gorku muku da te učini njezinim sudionikom.
9. Za tvoje spasenje On umire na duhovan način i prikazuje svoj plemeniti život za tebe.
10. Za tvoje spasenje On prolijeva na duhovan način svoju svetu Krv i prikazuje je Nebeskom Ocu za tebe.
11. Sa svojom svetom Krvlju On škropi tvoju dušu i čisti ju od njenih loših navika.
12. Za tebe se Isus prikazuje kao prava žrtva paljenica i daje Bogu čast koja pripada Njegovom dostojanstvu.
13. Ako prikažeš ovu žrtvu hvale Kristu Bogu, tada mu iskazuješ čast, koju si mu propustio dati.
14. Za tebe se On prikazuje kao žrtva hvale i nadopunjava tvoj propust slavljenja Boga Oca.
15. Ako ti ovu Kristovu žrtvu prikažeš Bogu, daješ mu veću hvalu nego što mu sami Anđeli daju.
16. Za tebe se Krist prikazuje kao najsavršenija žrtva zahvale i nadopunjava što si ti u svome zahvaljivanju propustio.
17. Kad ti prikazuješ Kristovu žrtvu hvale Bogu, zahvaljuješ mu obilno za sva dobročinstva koja ti je iskazao.
18. Za tebe se Krist prikazuje kao najmoćnija žrtva pomirenja i čini da uvrijeđeni Bog postaje tvoj prijatelj.
19. Oprašta ti sve tvoje lake grijehe ako si voljan izbjegavati ih.
20. Nadoknađuje za mnoge tvoje propuste.
21. Ispravlja mnoge tvoje nemarnosti i krivo vršena dobra djela.
22. Također ti oprašta nesvjesno zaboravljene grijehe koje nisi nikad ispovjedio.

23. On se prikazuje kao žrtva zadovoljštine i plača za jedan dio tvoga ili tvojih vremenitih kazni.
24. Po svakoj svetoj Misi zadovoljavaš za više kazni nego bilo kojim teškim činom pokore.
25. Krist ti daruje jedan dio svojih zasluga koje ti možeš prikazati Bogu Ocu za svoje grijehe.
26. Krist se prikazuje za tebe kao moćna krvava žrtva i moli tako usrdno za tebe kao što je na križu molio za svoje neprijatelje.
27. Njegova sveta Krv vapi za tebe s toliko zagovora, koliko je kapljica Krvi isteklo iz Njegovih Rana.
28. Njegove svete Rane vape za tebe s toliko zagovora koliko je Rana na njegovom Tijelu.
29. Zbog te moćne molbene žrtve stječeš ono za što moliš mnogo prije nego kada bi molio izvan sv. Mise.
30. Izrečena molitva na sv. Misi je moćnija nego ona izvan svete Mise.
31. Krist se sjedinjuje s tvojom molitvom i prikazuje ju svom nebeskom Ocu.
32. Iznosi mu sve svoje nevolje i opasnosti, jer je Njemu tvoj spas važan.
33. Također za tebe mole svi prisutni Anđeli i prikazuju uzvišenom Bogu tvoju bijednu molitvu.
34. Kada svećenik prikazuje u tvojoj prisutnosti sv. Misu njezina moć odvraća Zlog duha od tebe.
35. Svećenik slavi svetu Misu i za tebe i prikazuje je Bogu za tvoj spas.
36. Kada si na sv. Misi, tada si i ti na duhovni način svećenik i Krist ti daje snagu da prikažeš sv. Misu za sebe i za druge.
37. Prikazujući sv. Misu iskazuješ Presvetom Trojstvu najdostojniji dar.
38. Ti prikazuješ Bogu dragocjen dar koji više vrijedi nego nebo i zemlja zajedno.
39. Ti mu prikazuješ tako skupocjen dar koji je isto toliko vrijedan koliko i sam Bog.
40. Po tom prikazanju iskazuješ Bogu tako veliku čast kao što Bog i

treba biti čašćen.
41. S ovim prikazanjem ugađaš Presvetom Trojstvu na neizmjeran način.
42. Ovaj tako plemeniti dar žrtvuješ kao svoj vlastiti dar, jer ga je tebi sam Krist dao.
43. Ako sv. Misu ispravno pratiš, izvršavaš čin najuzvišenijeg služenja Bogu.
44. Prateći sv. Misu iskazuješ Kristovom čovječanstvu najuzviženiju službu i najveću ljubav.
45. Sv. Misom častiš Kristovu muku na najbolji način, i postaješ sudionik tih plodova.
46. Sv. Misom najbolje častiš i razveseljavaš Majku Božju.
47. Sv. Misom najbolje častiš Anđele i svece, više nego mnogim molitvama.
48. Pobožno prateći sv. Misu možeš se više obogatiti nego bilo čime na ovom svijetu.
49. Time izvršavaš jedno od najvrjednijih dobrih djela.
50. Obavljaš uzvišeni čin prave vjere i po tom zaslužuješ veliku nagradu.
51. Poklekneš li pobožno pred Presvetom Hostijom i Predragocijenom Krvlju, vršiš uzvišeno djelo klanjanja.
52. Kad god pobožno pogledaš sv. Hostiju, tada zaslužuješ osobitu nagradu na Nebu.
53. Kad god se ponizno udaraš u prsa, toliko puta postižeš oproštenje vlastitih grijeha.
54. Ako u stanju grijeha pobožno pratiš sv. Misu, Bog ti pruža milost obraćenja.
55. Ako pratiš sv. Misu u stanju milosti, Bog ti čudesno umnožava svoje božanske milosti.
56. Na sv. Misi se hraniš i napajaš na čudesan način Kristovim Tijelom i Kristovom Krvlju.
57. Počašćen si, jer smiješ Krista gledati svojim očima, i jer On tebe gleda.
58. Također primaš svećenički blagoslov i Krist ga na Nebu potvrđuje.

59. Revnim pohađanjem sv. Mise blagoslovljena su tvoja vremenita i duhovna dobra.
60. Po sv. Misi sačuvan si od mnogih nevolja i nesreća u koje bi inače upao.
61. Bit ćeš ojačan u napadajima koji bi te inače svladali.
62. Po svakoj pobožno praćenoj svetoj Misi postižeš milost blažene smrti.
63. Po prisustvovanju na sv. Misama dobivaš pomoć i utjehu od Anđela i svetaca u svojoj smrtnoj tjeskobi.
64. Na tvome će te smrtnom času tješiti sv. Mise na kojima si prisustvovao i ulijevat će ti čvrsto pouzdanje u Božje milosrđe.
65. One će ići s tobom pred božanski Sud i izmoliti milost od strogoga Suca.
66. Vjerojatno ćeš imati kratko i blago čistilište jer si mnogim sv. Misama platio najveći dio svojih kazni.
67. Po svakoj svetoj Misi više ublažuješ svoje Čistilište nego drugim teškim pokorama.
68. Samo jedna sveta Misa za života koristit će ti mnogo više nego mnoge prikazane za tebe nakon tvoje smrti.
69. Sigurno ćeš u Nebu dobiti viši stupanj slave i vječno ga posjedovati.
70. Svaka tvoja sveta Misa podiže te na više u Nebu i znatno ti povećava tvoje blaženstvo.
71. Za tvoje prijatelje nema korisnije molitve nego da za njih prisustvuješ i prikažeš svetu Misu.
72. Svojim dobrotvorima možeš najobilnije naplatiti njihova dobročinstva prikazivanjem svete Mise za njih.
73. Bijednicima, bolesnicima i umirućima možeš najbolje pružati pomoć i utjehu prikazujući za njih sv. Misu.
74. Mnogim, mnogim grješnicima možeš postići obraćenje po prikazanju sv. Mise.
75. Po prikazanim sv. Misama možeš svim kršćanima izmoliti spas.
76. Prisustvujući sv. Misama možeš cijelo Čistilište osvježiti i vjerne duše okrijepiti.
77. Ako ne možeš za svoje pokojnike dati slaviti sv. Mise, ipak ih

možeš prisustvujući sv. Misama izbaviti iz Čistilišta.

Što misliš, pobožna dušo? Što sada misliš o sv. Misi? Misliš li da postoji samo jedno jedino dobro djelo na svijetu kojim bi mogao steći tako velike milosti i plodove kao po sv. Misi? Smatraš li da je istina što otac Sanches kaže: "Ako kršćanin zna iskoristiti, može se po jednoj jedinoj sv. Misi više obogatiti, nego po svim ostalim stvorovima koje je Bog stvorio zajedno." O, sv. Misa je ogromno blago! O, sigurno je preblažen onaj koji si s malo truda može tako veliko blago steći. Tko ne bi htio prisustvovati sv. Misi. O, draga dušo, ne propusti je, ostavi sve i požuri na sv. Misu!

Sjeti se, kako bi bio tužan kad bi jednoga dana izgubio ili lakoumno proigrao sedamdeset sedam zlatnika. Sigurno bi te gubitak najdublje zabolio i ti bi se kajao. Koliko više bi se morao rastužiti kad bi jadnog dana, bez potrebe, iz same lijenosti i bez odvažnosti propustio sv. Misu! Već si mnoge Mise propustio i zbog toga se nisi žalostio, kao da ti se nije dogodila nikakva šteta - jasan znak da dragocjeni dar sv. Mise nisi spoznao ni cijenio. Ali budeš li ove riječi pomno čitao, vjerojatno ćeš spoznati ovo nebesko blago, visoko ga cijeniti i marnije za njim težiti.

MOLITVA MAJCI BOŽJOJ PRIJE SV. MISE

Presveta Djevice Marijo, predostojna svake slave, Kraljice Neba i Zemlje, želim ti na današnji dan iskazati osobitu čast i ljubav. Pozdravljam te iz dubine svoga srca i molim te, uzmi me pod svoju zaštitu da uvijek budem tvoje dijete. Budući da na zemlji ne postoji ništa što bi moglo tvoju čast i radost bolje umnožiti pratit ću danas ovu sv. Misu s mogućom mi pobožnošću i prikazati ovu i sve sv. Mise slavljene danas po cijelome svijetu Presvetom Trojstvu na Njegovu slavu i čast i za tisuću puta veće proširenje tvoga blaženstva i radosti. Ponizno te molim, da kao što ja sve današnje Mise prikazujem Gospodinu Bogu na tvoju sve veću slavu da Mu i Ti prikažeš sve danas slavljene sv. Mise na cijelome svijetu za moje spasenje, da postanem dionik svih njihovih plodova. Amen.

Sadržaj:

Predgovor 5
Uvod 6

1. O četverostrukom ispitu samoga sebe prije Svete Mise 6

1.1. Neka svatko ispita svoju vjeru kojom pristupa oltaru 6
1.2. Neka se svako ispita o nakani i raspoloženju s kojim pristupa oltaru 9
1.3. Neka svatko ispita s kojom ljubavlju i željom pristupa oltaru 10
1.4. Neka svatko ispita samoga sebe i s kojom nakanom pristupa oltaru 15

2. O pokajanju, neposrednoj pripravi i slavljenju Svete Mise..18

Dodatak: 20

1. Molitve za svetu Pričest 20
2. Poklon svetootajstvenom Isusu 25
3. Četvrt sata pred Presvetim 25
4. Euharistijskom Isusu, vječnom sjaju 27
5. Priprave na svetu Pričest 31
6. Pred otajstvom ljubavi 36
7. Isus želi ljubiti ljude; razgovor Svetootajstvenog Isusa i duše 40
8. Tumačenje Svete Misne žrtve: sedamdeset sedam milosti, koje izviru iz sabrana pobožnog slušanja i praćenja Svete Mise.....46

Naša dosadašnja izdanja:

MALI PUT br. 1 - Čudotvorna medaljica..... 10.00 kn
MALI PUT br 2 - Obiteljska posveta Presvetim Srcima..... 10.00 kn
MALI PUT br. 3 - Zdravo Marijo, milosti puna..... 10.00 kn
MALI PUT br. 4 - Isuse ja se uzdam u Tebe..... 10.00 kn
MALI PUT br. 5 - Strah Božji, početak mudrosti!..... 10.00 kn
MALI PUT br. 6 - Karmelski škapular..... 10.00 kn
MALI PUT br. 7 - Pobožnost Presvetim Ranama Isusovim... 10,00 kn
MALI PUT br. 8 - Radost žrtve iz ljubavi..... 10.00 kn
MALI PUT br. 9 - Isuse, Marijo, ja Vas ljubim spasite duše ..10.00 kn

GLAS IZ ČISTILIŠTA br. 1 - S. Marija od križa..... 10.00 kn
GLAS IZ ČISTILIŠTA br. 2 - Marija Ana Lindmayer..... 10.00 kn
GLAS IZ ČISTILIŠTA br. 3 - Marija Simma..... 10.00 kn
GLAS IZ ČISTILIŠTA br. 4 - Izvještaj iz Čistilišta - I dio.....10.00 kn
GLAS IZ ČISTILIŠTA br. 5 - Izvještaj iz Čistilišta - II dio ....10.00 kn
GLAS IZ ČISTILIŠTA br. 6 - Sv. Katarina Đenovska - Rasprava o Čistilištu.....10.00 kn
GLAS IZ ČISTILIŠTA br. 7 - Tajna Čistilišta.....10.00 kn

LJUBAV I ŽRTVA br. 1 - Nasljeduj srcem Srce Isusovo..... 10.00 kn
LJUBAV I ŽRTVA br. 2 - S. Marija Klara od Presvete Euharistije - Klarisa..... 10.00 kn
LJUBAV I ŽRTVA br. 3 - Umijeće kako se u duhovnome životu okoristiti vlastitim pogreškama (po nauku sv. Franje Saleškog).....10.00 kn
LJUBAV I ŽRTVA br. 4 - Razmatranja o Muci Isusovoj (sv. Alfons Marija Liguori).....10.00 kn
LJUBAV I ŽRTVA br. 5 - ...I obnovit ćeš lice Zemlje (Majka Tereza i Frank Duff).....10.00 kn
LJUBAV I ŽRTVA br. 6 - Pobožnost Duhu Svetomu.....10,00 kn
LJUBAV I ŽRTVA br. 7 - Sv. Leopold Bogdan Mandić.....10.00 kn
LJUBAV I ŽRTVA br. 8 - Sveta Krunica u riječi i slici.....10.00 kn

LJUBAV I ŽRTVA br. 9 - Molitve sv. Brigite (7 molitava sv. Brigite, 15 molitava sv. Brigite, Pobožnost sv. Brigite na čast sedam Marijinih žalosti).....10.00 kn

LJUBAV I ŽRTVA br. 10 - Vi možete spasiti svijet (Marija Graf).....10.00 kn

LJUBAV I ŽRTVA br. 11 - Križni put u riječi i slici.....10.00 kn

LJUBAV I ŽRTVA br. 12 - Najljepše molitve svetaca Mariji.....10.00 kn

LJUBAV I ŽRTVA br. 13 - Pobožnost Božićnom otajstvu, Djetetu Isusu i Svetoj Obitelji .... 10.00 kn

LJUBAV I ŽRTVA br. 14 - Sveta Krunica i sveci .....10.00 kn

LJUBAV I ŽRTVA br. 15 - Ocu, Sinu, Duhu Svetom i Presvetom Trojstvu.....10.00 kn

LJUBAV I ŽRTVA br. 16 - Pobožnost Bezgrešnom Srcu Marijinom.....10.00 kn

MONFORTSKA DUHOVNOST br. 1
- Marijina tajna ili ropstvo ljubavi..... 10.00 kn

MONFORTSKA DUHOVNOST br. 2
- Rasprava o pravoj pobožnosti prema Presvetoj Djevici Mariji..... 10.00 kn

MONFORTSKA DUHOVNOST br. 3
- Ljubav vječne Mudrosti..... 10.00 kn

MONFORTSKA DUHOVNOST br. 4
- Čudesna tajna svete krunice za obratiti se i spasiti..... 10.00 kn

MONFORTSKA DUHOVNOST br. 5 i 6
- Pismo prijateljima Križa i Goruća Molitva..... 10.00 kn

MONTFORTSKA DUHOVNOST br. 7
- Život sv. Ljudevita M. G. Montfortskog.....20.00 kn

PUT DUHOVNOG SAVRŠENSTVA br. 1
- Duhovni život.....10.00 kn

S NAZARETSKOM OBITELJI br. 1
- Ako ponovno ne postanete kao mala djeca.....10.00 kn
S NAZARETSKOM OBITELJI br. 2
- Poziv na život u duhu blaženstva ..... 10.00 kn

EUHARISTIJSKI BISERI br. 1
- Pobožnost Presvetom Oltarskom Sakramentu.....10.00 kn
EUHARISTIJSKI BISERI br. 2
- Od Euharistije k Presvetom Trojstvu .....10.00 kn
EUHARISTIJSKI BISERI br. 3
- Pohodi Presvetom Oltarskom sakramentu i
Presvetoj Mariji .....10.00 kn

MISTIČNA SVJEDOČANSTVA br. 1
- Svećenik na Božjem sudu.....10.00 kn
MISTIČNA SVJEDOČANSTVA br. 2
- Verdi Garandieu - odbačeni svećenik upozorava na Pakao...10.00 kn

BOŽANSKE RIJEČI br. 1
- O Božjoj ljubavi.....10.00 kn

"Žena i Majka svih naroda" .....10.00 kn

"Klanjanja Milosrdnom Isusu" .....10.00 kn

"Moj anđeo"..... 10.00 kn

"Vodič u dvojbama duhovnog života"..... 24.00 kn

"Poruka Jeruzalemske klarise"..... 24.00 kn

"Isus govori jednoj duši - Nebeska poruka ljubavi"..... 32.00 kn

"Čovječanstvo na pragu svoga oslobođenja" .....40.00 kn

Potaknuta ljubavlju Crkva se brine da prenese budućim kršćanskim naraštajima, bez da izgubi i najmanji dio, vjeru i nauk o Euharistijskom Otajstvu. Nema opasnosti da se pretjera u brizi za ovo otajstvo jer u ovom Sakramentu je sažeto cjelovito otajstvo našeg spasenja. Predraga braćo i sestre pođimo u školu svetaca, velikih učitelja istinske euharistijske pobožnosti. Kod njih euharistijska teologija zadobiva svu čar proživljenoga, očarava nas i da tako kažemo užiže nas. Iznad svega slušajmo Presvetu Mariju, u kojoj euharistijsko otajstvo više negu u bilo kome drugom se pokazuje kao otajstvo svjetla. Gledajući nju spoznajemo snagu preobrazbe koju ima Euharistija. U njoj vidimo svijet obnovljen u ljubavi. Promatrajući je uznesenu dušom i tijelom na Nebo, vidimo dio novog Neba i nove zemlje kako se otvaraju našim očima s drugim Isusovim dolaskom. Euharistija ovdje na zemlji je njihov zalog i na neki način anticipacija. Dođi, Gospodine Isuse. (Otk 22, 20)

Papa Ivan Pavao II